

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Forespørgsel nr. F 51:

Forespørgsel til statsministeren:

Hvad agter statsministeren med baggrund i den stærke kritik, som samtlige Folketingets partier har udtalt angående skatteministerens grundlovsbrud, at foretage sig for at sikre, at regeringen og dens ministre fremover overholder grundloven?

Af Carsten Hansen (S), Ole Sohn (SF), Margrethe Vestager (RV) og Per Clausen (EL).

(Anmeldelse 15.05.2009. Fremme 19.05.2009.

Eventuel afstemning udsættes til tirsdag den 26. maj 2009).

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Mødet er genoptaget.

Hr. Carsten Hansen for begrundelse for forespørgslen.

Kl. 15:15

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Carsten Hansen (S):

Det sejler i parlamentet i øjeblikket, som min tidligere kollega Jens Risgaard Knudsen ville have sagt. Det er anden gang i løbet af dagen i dag, at en af ministre ikke kan være her til tiden, der er åbenbart vigtigere ting at foretage sig end at være i parlamentet. Men nu kom vi så endelig i gang med forespørgslen, og jeg vil godt takke for, at vi så kunne få forespørgslen.

Men det er jo på en ganske alvorlig baggrund, vi har indkaldt statsministeren til en hasteforespørgsel. Det er på baggrund af et erkendt og konstateret brud på grundloven af skatteministeren.

Det er første gang i min tid som folketingsmedlem, at vi her står med en regering, der har brudt grundloven, og at der ikke hersker nogen som helst tvivl om det. Hr. Kristian Jensen ...

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Skatteministeren.

Kl. 15:16

(Ordfører for forespørgerne)

Carsten Hansen (S):

Undskyld. Ja, skatteministeren har erkendt det i Udvalget for Forretningsordenen i Folketinget, og der er vedtaget en beretning, som alle partier har tilsluttet sig, og alle partier har konstateret, at skatteministeren har brudt grundloven ved at

håndhæve bestemmelserne i L 154, inden lovforslaget var vedtaget, stadfæstet og kundgjort. Så her er der altså tale om et klokkeklart og eklatant brud på grundloven.

Sagen viser også, at på trods af at Justitsministeriet og justitsministeren overvåger og melder tilbage til en minister, lykkes det alligevel at bryde grundloven. Der er ingen grund til at lægge skjul på, at vi, der har stillet forespørgslen, er dybt bekymret for, at dette også kan ske i fremtiden. Derfor har vi selvfølgelig bedt statsministeren om at redegøre for, hvad han vil gøre med baggrund i dette alvorlige grundlovsbrud for at sikre sig, at regeringen og dens ministre overholder grundloven.

Så ser vi jo, at skatteministeren har meldt sig ind i en lidet flatterende række af Venstrekronprinser, der har gjort sig skyldig i brud på etik, moral eller – som nu – direkte grundloven. Her tænker jeg på den tidligere kronprins, hr. Anders Fogh Rasmussen, der på grund af kreativ bogføring måtte trække sig som skatteminister i 1992, den daværende finansminister, Lars Løkke Rasmussen, der ikke kunne finde ud af, hvad Venstre skulle betale, og hvad staten skulle betale, og nu tilslutter skatteministeren sig den række af kronprinser med et eklatant og groft brud på grundloven som kronen på værket.

Så det er altså en alvorlig sag, vi har med at gøre, hvor jeg synes at regeringen udviser magtarrogance og på alle måder betragter alt andet som ligegyldigt, når bare man har et fasttømret flertal med Dansk Folkeparti.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Carsten Hansen. Statsministeren.

Kl. 15:18

Besvarelse

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det. Jeg har set frem til den her forespørgsel, som jo er vigtig og principiel. Jeg håber også, at vi kan få en god og saglig debat. Jeg synes, at tonen, der bliver lagt ud med, er meget, meget underlig, når man starter med at få at vide, at alting sejler, og at man ikke kan komme til tiden.

Jeg vil da sådan set bare gøre opmærksom på, at vi indtil for få minutter siden har haft officielt statsbesøg fra udlandet, som ikke gjorde det muligt for mig at være her i salen til at håndtere en hasteforespørgsel på det tidspunkt, som det almindeligvis er tilfældet, nemlig kl. 13.00. I et

udmærket og fleksibelt samarbejde med Folketinget har det så kunnet lade sig gøre nu.

Jeg vil meget gerne have mig fritaget for så at blive beskyldt for slendrian og alt muligt. Jeg synes, det skaber en fuldstændig unødigt dårlig tone i forhold til at drøfte en sag, som jeg går ud fra at hr. Carsten Hansen har taget op, fordi han er principielt interesseret i den. Når man så hører polemikken og navnerækken, kan man selvfølgelig bringes i tvivl, men det skal jo hverken forstyrre min nattesøvn eller mit forsøg på at håndtere det spørgsmål, der er stillet, på saglig vis.

Hvis vi så vender os til spørgsmålet, vil jeg sige, at det jo handler om den her sag vedrørende L 154. Det er et lovforslag, som forlænger erhvervskreditter for i omegnen af 60 mia. kr. i en situation, hvor Danmark er i krise, hvor folk hver dag mister deres arbejde, hvor virksomheder er trængt, og hvor regeringen altså med støtte fra vores parlamentariske grundlag har ønsket at give en håndsrækning til dansk erhvervsliv. Den sag handler om, hvorvidt skattemyndighederne så konkret inden lovens vedtagelse, stadfæstelse og kundgørelse kunne håndhæve de foreslåede regler om midlertidig udskydelse af betalingsfristerne for A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms, eller – som i det konkrete tilfælde – skulle have givet, at tidsplanen og vedtagelsen faldt, som de faldt, og altså skulle have insisteret på at få afgiftskronerne på bordet til tiden.

Det fremgår jo klart af Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 1 fra Udvalget for Forretningsordenen i Folketinget, at det efter Justitsministeriets opfattelse – og det er en opfattelse, jeg fuldt ud deler – ikke er muligt for skattemyndighederne at håndhæve de i lovforslaget foreslåede regler allerede fra fremsættelsestidspunktet. Det skyldes den helt grundlæggende regel om, at et lovforslag først kan håndhæves, når det er vedtaget, når det er stadfæstet, og når det er kundgjort.

I den konkrete sag har der været tale om en meget uheldig misforståelse, der er opstået i forbindelse med Skatteministeriets lovforberedelse. Skatteministeren har som bekendt også beklaget det skete, og jeg har selv i et svar på spørgsmål nr. 7 til Udvalget for Forretningsordenen i Folketinget tilkendegivet, at jeg på samme måde som skatteministeren og justitsministeren er mere end almindelig ærgerlig over forløbet i den konkrete sag. Så der er ingen tvivl om det, og jeg vil i sagens natur meget gerne over for Folketinget

beklage processen i forbindelse med lovforslaget og ikke beklage lovforslagets konkrete indhold eller det faktum, at danske virksomheder altså blev lettet for en økonomisk byrde midt i en krisetid, der koster arbejdspladser for 60 mia. kr. Men jeg vil beklage processen omkring det.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvordan jeg vil sikre, at der ikke sker gentagelser i fremtiden, har jeg bedt justitsministeren om her i forlængelse af mit indlæg at redegøre nærmere for den lovtekniske gennemgang, som Justitsministeriet foretager. Det skyldes, at Justitsministeriets lovtekniske gennemgang af regeringens forslag jo er helt central i bestræbelserne på, at lignende sager ikke fremover vil opstå.

Men inden jeg giver ordet videre til justitsministeren, vil jeg gerne, sådan som jeg allerede skriftligt har gjort det over for Udvalget for Forretningsordenen, slå fast, at procedurerne i forbindelse med Justitsministeriets lovtekniske gennemgang efter min opfattelse generelt fungerer tilfredsstillende. Det ændrer ikke ved, at den konkrete sag har givet mig anledning til over for den samlede regering på et ministermøde i går at indskærpe de procedurer, som fagministerierne skal iagttage i tilknytning til Justitsministeriets lovtekniske gennemgang af regeringens lovforslag forud for disses fremsættelse for Folketinget. I forlængelse af min indskærpelse har justitsministeren tilsvarende på det samme ministermøde i går præciseret regelsættet i detaljer over for regeringens ministre. Det er håndteringsmæssigt en ærgerlig sag, men ikke substansmæssigt, for igen vil jeg sige, at jeg synes, det er en rigtig god idé, at regeringen reagerer for at få lettet økonomiske byrder fra et trængt erhvervsliv midt i en krisetid, der koster arbejdspladser.

Men den konkrete sag har altså givet anledning til, at jeg har fundet det nødvendigt at indskærpe procedurerne, og det er fulgt op af justitsministeren, og på det grundlag agter jeg så ikke at foretage yderligere sagen, idet det nødvendige jo allerede er sat i værk.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til statsministeren. Så er det justitsministeren.

Kl. 15:23

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Som statsministeren var inde på, er baggrunden for forespørgslen i dag sagen om skattemyndighedernes håndhævelse af reglerne i lovforslag

NR. L 154 inden lovforslagets vedtagelse, stadfæstelse og kundgørelse.

Før jeg går over til at redegøre nærmere for den lovtekniske gennemgang, som Justitsministeriet foretager af regeringens lovforslag, kan jeg om den konkrete sag oplyse, at Justitsministeriet i tilknytning til den lovtekniske gennemgang af L 154 gjorde Skatteministeriet opmærksom på, at de foreslåede regler ikke kunne håndhæves forud for lovens ikrafttræden.

Denne tilkendegivelse fremkom, som det er helt fast praksis på området, telefonisk under en telefonsamtale mellem medarbejdere i Skatteministeriet og Justitsministeriet. Som det imidlertid er fremgået af de svar, som skatteministeren har givet om sagen til Folketingets Skatteudvalg, må det konstateres, at Justitsministeriets budskab på grund af en meget uheldig misforståelse ikke blev modtaget. Det finder både Justitsministeriet og Skatteministeriet selvsagt yderst beklageligt.

Om Justitsministeriets lovtekniske gennemgang mere generelt kan jeg oplyse, at udkast til lovforslag, bortset fra forslag til finanslove og tillægsbevillingslove, så tidligt som muligt inden fremsættelsen skal forelægges for Justitsministeriet med henblik på en lovteknisk gennemgang.

Formålet med Justitsministeriets lovtekniske gennemgang er at vurdere lovforslaget i forhold til regler og principper, der ikke i første omgang er knyttet til det pågældende sær område, men som har en mere almindelig og tværgående karakter. Forud for selve den lovtekniske gennemgang bør fagministeriet dog have afklaret særligt vanskelige spørgsmål med Justitsministeriet, hvilket også i praksis sker i langt de fleste tilfælde. Det kan f.eks. være aktuelt, når lovforslaget efter fagministeriets opfattelse rejser mere vanskelige spørgsmål om lovforslagets forhold til f.eks. grundloven, EU-retten eller den europæiske menneskerettighedskonvention.

I korthed går den lovtekniske gennemgang i Justitsministeriet ud på to ting. For det første foretages der en rent teknisk gennemgang af lovforslaget. Det undersøges bl.a., om lovforslaget er affattet i overensstemmelse med de gældende retningslinjer, om bemærkningerne er fyldestgørende m.v. For det andet foretages der en indholdsmæssig gennemgang af lovforslaget. Lovforslaget bedømmes i forhold til f.eks. grundloven, dennes grundsatninger og almindelige retsprincipper, EU-retten og centrale tværgående love.

Justitsministeriets lovtekniske tilbagemelding til fagministerierne sker som alt overvejende hovedregel telefonisk. Det skyldes bl.a., at der meget ofte er behov for en nærmere drøftelse med fagministeriet om, hvordan et konkret problem mest hensigtsmæssigt løses. Justitsministeriet har af gode grunde ikke samme detaljerede kendskab til det pågældende retsområde som fagministeriet selv, og det viser sig i mange tilfælde efter en telefonisk drøftelse, at særlige grunde i den konkrete sag taler for at vælge netop den løsning, som fagministeriet lægger op til.

Det er vigtigt for mig at fremhæve, at Justitsministeriet generelt har et rigtig godt samarbejde med fagministerierne i tilknytning til den lovtekniske gennemgang. Men på baggrund af den konkrete sag om lovforslag nr. L 154, som jeg på samme måde som skatteministeren og statsministeren er mere end almindelig ærgerlig over, har Justitsministeriet foretaget en nøje gennemgang af de eksisterende procedurer for den lovtekniske gennemgang.

Ud over den indskærpelse på gårsdagens ministermøde, som statsministeren for et øjeblik siden omtalte, finder jeg på samme måde som statsministeren ikke, at den konkrete sag, L 154, giver anledning til at indføre nye formelle procedurer. De procedurer, som vi har, er nemlig gode nok. Det er bare vigtigt, at de følges, og det vil vi selvfølgelig alle sammen være yderligere opmærksom på i fremtiden.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til justitsministeren. Hr. Carsten Hansen som ordfører for forespørgerne.

Kl. 15:27

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Carsten Hansen (S):

Det er, som jeg sagde i min motivering, en alvorlig sag, vi har at gøre med her. Det er efter min opfattelse kun styreformier, vi normalt slet ikke sammenligner os med, der ikke tager parlamentet alvorligt og gennemfører og administrerer efter lovgivning, der ikke er vedtaget i Folketinget.

Jeg kan ikke lade være med at vende tilbage til daværende partiformand, Anders Fogh Rasmussen, der i 2001 sagde, at Socialdemokraterne havde siddet så længe på magten, at de betragtede regeringsapparatet som deres personlige

ejendom, så de ikke længere kunne se, hvor grænsen går mellem stat og parti.

Disse ord vender tifold tilbage, når vi ser en regering, der helt bevidst – det skal jeg vende tilbage til – sagt kort bryder grundloven, og man kan sige, at det bare er med modsat fortegn, at de her ord gælder nu. Kan den her regering se forskellen mellem stat og parti? Det spørgsmål står efter min opfattelse helt åbent. Yderligere må vi opleve, at statsministeren i et ritzautotelegram den 12. maj udtrykker fuld tillid til skatteministeren, og jeg citerer:

Jeg har fuld tillid til Kristian Jensen, som har administreret i overensstemmelse med et flertal i Folketinget. Citat slut.

Betyder det her – og det er helt afgørende – at statsministeren ikke tager grundlovsbruddet særlig alvorligt? Det bekymrer i hvert fald os meget. Så derfor er den her hasteforespørgsel helt på sin plads for at få afklaret: Mener statsministeren, det er helt i sin orden at bryde grundloven, når bare man har sit flertal på plads, eller at administrere i overensstemmelse med flertallets vilje? Er vi nået så langt, at Folketinget er et gummistempel, og at det bare er en ren formalitet med de tre behandlinger af lovforslag og høringer osv.? Er det blot et spil for galleriet, for man har jo sit flertal på plads? Så skal vi da vist for alvor have ændret grundloven.

Det fremgår af beretningen fra Udvalget for Forretningsordenen, at skatteministeren i et samråd i Skatteudvalget den 1. april 2009 siger, at han direkte har været citeret for forkerte svar, og at han beklager, at han har afgivet dem. Han siger også, og jeg citerer:

»... at betalingsfristerne skulle udskydes straks, uanset at lovgrundlaget på dette tidspunkt ikke var på plads. Den væsentligste hensigt med ændringen ville være forspildt, hvis loven først fik effekt fra vedtagelsen, som lå efter indbetalingstidspunkterne. Det var således et helt bevidst valg, at jeg valgte at lade virksomhederne udskyde betalingerne, inden loven var vedtaget.«

Det er da en sag, som vi må sige at her er det med helt åbne øjne, at der er et grundlovsbrud, og at det var med helt åbne øjne, at man brød grundloven; vi har rent ud sagt at gøre med en tilståelsessag, ifølge det der står i beretningen fra Udvalget for Forretningsordenen.

På denne baggrund vil jeg opfordre til, at vi får klokkeklare garantier for, at det ikke vil ske mere. Jeg har hørt, hvad statsministeren har sagt, men jeg mener også, at den nuværende

skatteminister Kristian Jensen, kronprins i Venstre, burde træde tilbage og tage en tænkepause som menigt folketingsmedlem. Det er jo kun, fordi regeringen har et fasttømret flertal med Dansk Folkeparti, at der ikke sker noget som helst. Man vil straffe i alle mulige andre sammenhænge; man kan næsten ikke straffe hårdt nok, f.eks. i forbindelse med unge mennesker, der brænder containere af, hvor forældrene skal betale 12.900 kr. om måneden. Men en grundlovsbryder kan altså åbenbart slippe med en lille næse her i Folketinget, og jeg synes, at man, når vi snakker om et så alvorligt brud, i hvert fald burde træde tilbage som minister, og det var jo heller ikke gået, hvis man ikke havde haft det parlamentariske grundlag, man nu har.

Jeg har her godtgjort for, at vi på vore vegne synes, at det er en meget alvorlig sag, hvor det er sådan, at der er et grundlovsbrud, og vi mener ikke, at der er stor forståelse for i befolkningen, at man kan nøjes med en næse for at bryde grundloven, men brænder man en container af, skal man betale 12.900 kr.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er lige et spørgsmål fra hr. Søren Espersen.

Kl. 15:31

Søren Espersen (DF):

Ja, det er jo et interessant fænomen. Vi har nu en hasteforespørgsel om noget, som startede for 3 måneder siden, som hele Folketinget er fuldstændig enig om, og som hele regeringen er fuldstændig enig om. Jeg har svært ved at se det hastende i sådan en situation.

Vi havde et godt forløb i Udvalget for Forretningsordenen, hvor hr. Carsten Hansen var med, et rigtig godt forløb, hvor vi alle sammen blev enige om en tekst, som vi kunne leve med, og som var en stor næse – synes vi – til skatteministeren og til hele forløbet. Og hvad sker der så? Aldrig så snart vi ender i fuld enighed og fordragelighed, springer hr. Carsten Hansen op som trold af en æske, og så forlanger han en hasteforespørgsel, som om vi nu har en helt ny, meget spændende parlamentarisk situation. Hvad er det nye, spændende i den her situation, der betinger en hasteforespørgsel? Hvis det er mistillid til skatteministeren, der udtrykkes ønske om, hvorfor så ikke skrive det ind i teksten, dengang hr. Carsten Hansen selv var pennefører? Hvorfor ikke sige det direkte i stedet for det her mummespil?

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Hr. Carsten Hansen.

Kl. 15:32

Carsten Hansen (S):

Jeg vil nu ikke kalde det for det nye spændende, jeg vil nærmest sige, at det er det nye tragiske, og det er, at vi her står med en minister, der ifølge beretningen jo selv bryder grundloven og gør det bevidst. Derefter bliver der udtrykt stærk kritik. Så jeg synes, det er ret vigtigt, at vi får en debat om det i Folketinget, og at det ikke kun er et folketingsudvalg, der diskuterer det. Der er altså forskel på, at udvalget vedtager en beretning med en stærk kritik, og at man så gør det i Folketinget, og det er afgørende vigtigt for os, og vi kunne jo først forlange at få det, efter at beretningen var vedtaget. Men vi kender jo godt dagsordenen her i Folketinget, Dansk Folkeparti bakker jo op om regeringens medlemmer uanset hvad, så derfor har vi bare bedt om at få den her hasteforespørgsel for at sikre os, at regeringen i det mindste ikke i fremtiden bryder grundloven.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Søren Espersen.

Kl. 15:33

Søren Espersen (DF):

Dansk Folkeparti bakker op om det notat, som vi alle har lavet sammen. Det er det, vi bakker op om – det, som hr. Carsten Hansen var fuldstændig enig i, og som regeringen er fuldstændig enig i, og som alle i Folketinget er fuldstændig enige i. Det er det, vi bakker op om, og ikke nødvendigvis om en anden dagsorden. Det er vores dagsorden, og vi er fælles om den.

Vi troede egentlig så, at sagen var landet på et fornuftigt niveau, indtil vi i alle medier pludselig så en fuldstændig vildt fægtende hr. Carsten Hansen, der pludselig ville have en hasteforespørgsel.

Hvordan ved hr. Carsten Hansen i øvrigt, at det her var bevidst, altså sådan et bevidst ønske hos skatteministeren om at bryde grundloven, at nu ville han sådan ud at slå til søren? Hvordan har hr. Carsten Hansen en viden om, at det var en bevidst handling, som han nu har sagt flere gange?

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Carsten Hansen.

Kl. 15:34

Carsten Hansen (S):

Det er dejligt at få anledning til lige at uddybe synspunkterne. Jeg citerer skatteministerens eget udsagn på Skatteudvalgets møde den 1. april, hvor han sagde:

Det er således et helt bevidst valg at lade virksomhederne udskyde betalingerne, inden loven var vedtaget. Jeg var selvfølgelig orienteret om, at det, vi var i gang med, var helt ekstraordinært. At håndhæve en lov, før den blev vedtaget, blev naturligvis anset for at være helt ekstraordinært, og vi har således heller ikke lagt skjul på, at det var hensigten, at det faktisk skete. Det, regeringen lagde vægt på i forbindelse med beslutningen, var, at vi havde sikret os et parlamentarisk flertal bag beslutningen, at lovforslaget var klart begunstigende, at det var frivilligt for virksomhederne at bruge, og jeg skal selvfølgelig stærkt beklage, at vores juridiske udgangspunkt vedrørende mulighederne for at håndhæve ordningen så tidligt, som tilfældet var, ikke var rigtigt. Citat slut.

Det vil sige, at der var kommet en advarsel fra Justitsministeriet. Man var godt klar over, at loven ikke var vedtaget, så ifølge min opfattelse er det bevidst. Og lad mig så sige, at det nye i situationen er, at der jo er sket det, at et enigt udvalg udtaler en stærk kritik. Derefter kan vi bringe det til en diskussion om, hvordan vi undgår at få brudt grundloven i fremtiden.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 15:35

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes i virkeligheden, at det var godt, at hr. Carsten Hansen lige fik lejlighed til at uddybe, hvad det var, skatteministeren så havde sagt. Og det står jo så i skærpende kontrast til det, hr. Carsten Hansen tidligere har sagt, nemlig at det var en bevidst handling at bryde grundloven. For er vi ude i en bevidst handling om at bryde grundloven, så tror jeg nok, at alle er enige om, at så er det ikke bare ekstraordinært, så er det fuldstændig uacceptabelt.

Det, jeg gerne vil spørge hr. Carsten Hansen om, er, om det, hr. Carsten Hansen er i gang med nu, i virkeligheden er at løbe fra det, hr. Carsten Hansen har været med til i Udvalget for Forretningsordenen, hvor Folketinget i enighed har leveret en kritik af det, skatteministeren har gjort.

Jeg står her med den konklusion, som jeg troede vi var enige om, men jeg kan simpelt hen ikke finde hoved og hale i, hvad det er, hr. Carsten Hansen nu vil udover det, der ligger i den enighed. Og derfor bliver jeg nødt til at spørge hr. Carsten Hansen: Løber Socialdemokratiet fra det, man har været med til at lave i Udvalget for Forretningsordenen, eller hvordan skal vi ellers tolke det, der foregår lige nu?

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:36

Carsten Hansen (S):

Det er faktisk sådan, at vi ikke løber fra det, men vi vil gerne have en debat om, hvordan regeringen undgår at bryde grundloven på baggrund af det her meget klare eksempel, hvor det er sådan, at der har været kontakter med Justitsministeriet, og hvor det er sådan, at man undervejs ikke selv har gjort opmærksom på, at man havde brudt grundloven. Det var hr. Niels Helveg Petersen og Skatteudvalget, der fandt ud af, at grundloven var brudt. Derfor er det helt afgørende for os, at vi får den her diskussion, og at det er et enigt Folketing, der udtrykker en meget stærk kritik. Og det vil hr. Kristian Thulesen Dahl jo høre, når forslaget til vedtagelse bliver fremsat om lidt. Det er helt afgørende for os, at vi får den vedtagelse også i Folketinget og ikke kun i et udvalg i Folketinget.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:36

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvorfor er det så, vi indtil nu i den her debat har hørt så lidt fra hr. Carsten Hansen om det fremadrettede og om, hvordan man undgår den her situation igen? Vi har hørt så meget om rækken af Venstrefolk tilbage i tiden, og at det er en bevidst handling, og at Dansk Folkeparti holder hånden over regeringen og alle de her ting. Det har været en stor del af hr. Carsten Hansens ærinde. Hvis ikke det i virkeligheden er, fordi Socialdemokratiet har fortrudt den opbakning til det, Udvalget for Forretningsordenen i enighed har vedtaget. Altså, det kan da ikke tolkes anderledes.

Det, der er mit spørgsmål nu, er, om man overhovedet kan regne med, når Socialdemokratiet sidder med i forhandlinger, at det, Socialdemokratiet så siger ja til, holder 48 timer. Eller skal vi tage det for givet, at det normalt er så-

dan, at man kan sidde og forhandle med Socialdemokraterne, man kan blive enige om noget, og lige så snart det så virker opportunt at gå i pressen med noget andet, en anden holdning, en anden mening, gør de det, for det er der mere ramjang i?

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Carsten Hansen.

Kl. 15:37

Carsten Hansen (S):

Jeg er nødt til at sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, at det jo slet ikke handler om, hvorvidt vi er i vores gode ret til at kræve en hasteforespørgsel. Læg mærke til, at det er Det Radikale Venstre, SF og Enhedslisten og Socialdemokraterne, der gerne vil have debatteret og diskuteret det her i Folketingssalen.

Vi mener, det er et udtryk for arrogance, at man er nået så langt, at man håndhæver og administrerer en lov, der ikke har været igennem Folketinget. Det er så klokkeklart et brud, at jeg ikke har set noget lignende. Jeg ved ikke, om hr. Kristian Thulesen Dahl har set det. Men jeg har snakket med ældre medlemmer, der har været her i endnu flere år end mig, og der er ingen, der har set et så eklatant og klart brud på grundloven som det, vi her er præsenteret for.

Derfor er det helt afgørende, at vi får at vide, hvordan regeringen – især regeringen – og dens støtteparti vil sikre, at det ikke sker mere. Det kan ikke være sådan, at fordi man har et flertal i Folketinget, kan man begynde at administrere love efter regler, der ikke eksisterer og ikke er vedtaget i Folketinget. Det er et helt afgørende, principielt spørgsmål. Det er så stort, at vi mener, at det ikke kun er et udvalg i Folketinget, der skal vedtage det her og udtrykke en stærk kritik, men også at Folketinget bør gøre det.

Vi bakker op om det forslag til vedtagelse, vi har forhandlet med hr. Peter Christensen. Men det må vi jo se om hr. Thulesen Dahl også gør.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Hr. Peter Christensen som ordfører.

Kl. 15:39

(Ordfører)

Peter Christensen (V):

Først og fremmest vil jeg gerne takke statsministeren for redegørelsen.

Sagen om skatteministerens administration af et lovforslag, inden det var endeligt vedtaget, stadfæstet og bekendtgjort, er selvfølgelig meget

uheldig. Det er kritisabelt, som det også fremgår af den beretning om håndhævelse af love inden ikrafttræden, som et enigt Udvalg for Forretningsordenen har afgivet. Skatteministeren har erkendt fejlen, og det er på et ministermøde af statsministeren og justitsministeren blevet indskærpet, at procedurerne i forbindelse med fagministerens udarbejdelse af lovforslag naturligvis skal overholdes, herunder reglerne om, at lovforslag som udgangspunkt skal til lovteknisk gennemgang i Justitsministeriets lovkontor.

I Venstre tager vi ikke let på grundloven, og det er den til enhver tid siddende regerings ansvar, at den i dens forvaltning overholdes. Det har regeringen også erklæret sig enig i, og dermed er sagen efter Venstres mening afsluttet.

Det er med glæde, at jeg på vegne af Venstre, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Det Radikale Venstre og Enhedslisten kan fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager statsministerens og justitsministerens redegørelser til efterretning.

Folketinget udtrykker stærk kritik af, at Skatteministeriet har håndhævet bestemmelserne i L 154, inden lovforslaget var vedtaget, stadfæstet og kundgjort.

Folketinget finder, at det påhviler statsministeren at tilrettelægge regeringens arbejde, så der ikke sker gentagelser i fremtiden.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 86).

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er fremsat følgende forslag til vedtagelse fra Venstre, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Det Radikale Venstre og Enhedslisten:

»Folketinget tager statsministerens og justitsministerens redegørelser til efterretning.

Folketinget udtrykker stærk kritik af, at Skatteministeriet har håndhævet bestemmelserne i L 154, inden lovforslaget var vedtaget, stadfæstet og kundgjort.

Folketinget finder, at det påhviler statsministeren at tilrettelægge regeringens arbejde, så der ikke sker gentagelser i fremtiden.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 86).

Det her forslag til vedtagelse indgår i den videre debat.

Hr. Carsten Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 15:41

Carsten Hansen (S):

Vi så, statsministeren den 12. maj var ude at udtrykke fuld tillid til Kristian Jensen.

Han sagde i den forbindelse – og jeg citerer fra Ritzau: »Jeg har fuld tillid til Kristian Jensen, som har administreret i overensstemmelse med et flertal i Folketinget ...«

Det var i forbindelse med, at hr. Kristian Jensen skulle være ny kronprins i Venstre.

Er hr. Peter Christensen enig i, at det er o.k. at administrere i overensstemmelse med et flertal i Folketinget, uden at loven er vedtaget, kundgjort osv.?

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg er nødt til at sige, at det kan virke gammeldags, men her i Folketinget omtaler vi ifølge forretningsordenen skatteministeren for skatteministeren og ikke ved navns nævnelse. Det vil måske på et tidspunkt ikke være relevant, men ikke lige i øjeblikket. Man kan mene, at det er gammeldags, men sådan er reglerne nu engang.

Hr. Peter Christensen.

Kl. 15:42

Peter Christensen (V):

Jamen det, der er afgørende at sige, synes jeg, er, at selvfølgelig var L 154 et lovforslag, som byggede på et flertals ønske om at hjælpe en lang række virksomheder ved netop at skyde deres indbetalingsfrist for moms. Det var efter vores mening og er efter vores mening en rigtig god måde at hjælpe en masse virksomheder på, som selvfølgelig er berørt af den finansielle krise, vi er i.

Men lige så klart har vi jo netop lige udtrykt, at selvfølgelig skal et lovforslag følge grundlovens bestemmelser og virkningen af det politiske ønske først træde i kraft, når det har haft sine behandlinger her i Folketinget, og lovforslaget er underskrevet af hendes majestæt, selvfølgelig er det sådan.

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Carsten Hansen.

Kl. 15:43

Carsten Hansen (S):

Tak for svaret. Jeg må tolke det sådan, at det ikke er o.k. at administrere ud fra et flertal, som vil vedtage lovforslaget, når man endnu ikke har fået det vedtaget. Sådan må jeg tolke det.

Det er sådan, at regeringen den 19. februar på Coloplast jo kom med sin erklæring om, at der nu skulle indføres momsfratagelse, skattefrihed osv., og den 25. februar skrev man ud til virksomhederne, at de nu roligt kunne se det her i møde, fordi der var et flertal for det, men det var først den 13. marts, man egentlig fik vedtaget lovforslaget.

Er det ikke sådan, at det med de normale frister og selv med en hastebehandling i Folketinget ikke ville kunne lade sig gøre at få vedtaget lovforslaget tidsnok, og er det ikke derfor, man godt kunne få den mistanke, at man her sådan set bare har forsøgt at administrere og har sagt: Det forklarer vi os ud af bagefter?

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:44

Peter Christensen (V):

Det er – hvilket er blevet gentaget mange gange – beklageligt, at lovforslaget ikke fulgte den af grundloven bestemte procedure, og det er det, der er vigtigt at understrege.

Jeg skal da personligt ikke lægge skjul på, at jeg da også ville have syntes, at det var beklageligt, hvis man ikke havde kunnet hjælpe virksomhederne, men det ændrer ikke ved, at det selvfølgelig er grundlovens bestemmelser, der står over alt andet.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 15:45

Line Barfod (EL):

Jeg forstår ikke helt, hvad det så er, hr. Peter Christensen siger, når han siger, at det var rigtig vigtigt at gøre det her – og så kommer der sådan en tilføjelse om, at grundloven står over alt andet. Mener hr. Peter Christensen, at man var i en sådan en nødretssituation, at det skulle have været i orden ikke at følge grundlovens regler, der sikrer, at lovforslag er blevet vedtaget i Folketinget, før man begynder at administrere efter dem?

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Christensen.

Kl. 15:45

Peter Christensen (V):

Nej, det mener jeg ikke, og det er jo sådan set også derfor, at vi lige har fremsat et forslag til vedtagelse, som også Enhedslisten står bag.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 15:45

Line Barfod (EL):

Jeg er helt klar over, at det heldigvis er sådan, at samtlige partier i Folketinget bakker op om at udtrykke stærk kritik. Det ville også være dybt bekymrende andet, vil jeg sige.

Men hvad tror hr. Peter Christensen kan være grunden til, at det går så galt, at en samlet regering udsender en pressemeddelelse om, at man vil iværksætte store kreditter – altså, så der fosser milliarder ud af statskassen – uden at man kan nå at få det vedtaget i Folketinget? Hvad er det, der ligger til grund for, at man begynder at agere på den måde og overhovedet ikke overvejer, at det ville være i strid med grundloven? Det går jeg ud fra at hr. Peter Christensen mener at regeringen ikke har overvejet; ellers har vi et helt andet problem end det, vi har diskuteret hidtil. Men hvad tror hr. Peter Christensen ligger til grund for, at man slet ikke synes, man behøver at tænke over det?

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:46

Peter Christensen (V):

Det synes jeg jo fremgik meget klart af ministrenes redegørelser. Men når jeg bliver spurgt om, hvorfor jeg tror det kunne gå så galt, at man var nødt til at komme med det her politiske forslag, vil svaret jo blive en lang udredning af, hvorfor vi har den finansielle krise, som vi har, og det vil jeg spare fru Line Barfod for. Men jeg synes selvfølgelig også, at det er beklageligt, at vi er i en situation, hvor vi har været nødt til at iværksætte en lang række tiltag for at hjælpe de danske virksomheder til at slippe nådigere igennem den krise, vi er midt i.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Ole Sohn for en sidste kort bemærkning denne gang.

Kl. 15:47

Ole Sohn (SF):

Et eller andet sted synes jeg faktisk, at det mest bekymrende ved den her sag er, at Venstre ikke mener det, de siger. Ellers kan jeg simpelt hen ikke få mening i, at skatteministeren på den ene side siger, at loven skal administreres, uanset om den er vedtaget eller ej – det blev sagt på et samråd – og at hele Venstres argumentation her

jo på den anden side er: Ja, det skulle jo igennem, men formelt set er vi jo nødt til at give en undskyldning, fordi det var et brud på grundloven.

Hele den måde at se på fundamentet for statens virke er simpelt hen lidt bekymrende. Det gør man selvfølgelig kun, fordi man har et automaflertal, som også er ligeglad med det. Og det er da sådan set det nye i dansk folkestyre – at man er kommet dertil, at man som ordfører kan være så nonchalant over for brud på grundloven.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:48

Peter Christensen (V):

Jamen det er jo noget værre vrøvl. Undskyld, jeg siger det. Jeg må bede om, at man lytter til, hvad der egentlig bliver sagt. Jeg har lige fremsat et forslag til vedtagelse, som klart understreger, at det var kritisabelt. Det er sagt tydeligt, det er sagt klart.

Så bliver jeg spurgt om både baggrunden for og ideen med at komme med det her lovforslag. Det giver jeg så også nogle svar på. Og jeg vil ikke undskylde, at vi synes, det var nødvendigt at komme med et lovforslag, som hjælper de danske virksomheder. Men det ændrer jo bare heller ikke ved, at sådan et lovforslag selvfølgelig skal følge grundlovens bestemmelser. Det er det, jeg har svaret, og derfor vil jeg have mig fra bedt, at hr. Ole Sohn oversætter det, jeg siger, til det, hr. Ole Sohn gerne ville have jeg skulle sige. For det handler jo om, at SF håber, at de kunne få en konflikt her. Men den er der ikke.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Sohn.

Kl. 15:49

Ole Sohn (SF):

Formelt er der ingen partier, der i Folketinget siger, at de ikke agter på grundloven; men hele argumentationen fra hr. Peter Christensen går jo på, at den sådan set er en besværlig biting. Og hvis ikke der var et folketingsmedlem, der havde opdaget det, ville man bare have kørt det igennem. Det er jo sådan set det, der er bekymrende.

Det er også det, der går igen i argumentationen. Naturligvis er der ingen og selvfølgelig heller ikke Venstres politiske ordfører, der kan finde på at sige fra Folketingets talerstol, at man er ligeglad med grundloven. Det er også derfor,

man kommer med sin argumentation og siger: Nå ja, så må vi sige, at der var en misforståelse, og så laver vi det her forslag til vedtagelse. Der er ingen uenighed om, at det selvfølgelig bliver vedtaget – alle stemmer for. Men jeg synes bare, den måde, man argumenterer på, er bekymrende, for det viser, at det ikke er særlig grundfæstet.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:49

Peter Christensen (V):

Som medlem af Folketinget betragter jeg bestemt ikke Folketinget som en besværlig størrelse. Tværtimod. Jeg synes, det er godt, at vi har et stærkt Folketing, og at der ikke er nogen over eller ved siden af Folketinget.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Nej, der ikke mulighed for flere bemærkninger, for vi har kun 2 timer samlet set.

Hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører.

Kl. 15:50

(Ordfører.)

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi synes, det er rigtig godt, at der er stor optagethed af, om Danmarks riges grundlov følges og respekteres. Vi synes, det er godt, at der nu har været en månedlang diskussion om de her ting, koncentreret om arbejdet i Udvalget for Forretningsordenen. Vi kunne ønske os, at der var den samme nidkærhed i forhold til respekten for grundloven, når det gjaldt EU og EF-Domstolens virke og det med, at vi kun må afgive suveræniteten i et bestemt omfang og alt det her, hvor vi jo godt ved at der ligger stærke udfordringer; en professor har netop sagt om det, at nogle af de ting, man foretager sig i EU-samarbejdet, er i strid med grundloven. Der hører vi ikke de samme repræsentanter med samme nidkærhed bekymre sig om grundlovens tilstand. Men vi synes, det er rigtigt, at man har gjort det i de sidste måneder i forhold til den her sag.

Vi synes, det er godt at man i Udvalget for Forretningsordenen er nået frem til en konklusion i fuld enighed. Det viser også, at man hele vejen rundt tager den her sag dybt alvorligt, at man i den konklusion, som Udvalget for Forretningsordenen er nået frem til, gør det klart, at det, der er sket, selvfølgelig er uacceptabelt; at skatteministeren stærkt har beklaget, at den juridiske rådgivning, der fandt sted, gjorde, at man

gik galt i forhold til grundlovsbestemmelserne om, hvornår man kan håndhæve beslutninger fra; at Udvalget for Forretningsordenen derfor udtrykker en stærk kritik af, at Skatteministeriet således har håndhævet bestemmelserne i lovforslaget, inden lovforslaget var vedtaget, stadfæstet og kundgjort.

Vi har heller ikke noget som helst imod, at man her i salen får en debat om, hvordan det fremadrettet sikres, at regeringen ikke bringer sig i sådan en situation igen. Vi synes måske, at den debat, der har været indtil nu, ikke i særlig høj grad har koncentreret sig om det, selv om det jo var det, som forespørgerne ønskede. Vi synes sagtens, det kunne foretages i en almindelig forespørgsel og ikke i en hasteforespørgsel, for det er jo det fremadrettede, der er afgørende, men det er fint, at debatten er der nu.

Vi har hørt, at det, statsministeren har sagt, er, at han på regeringens vegne har gjort det kryptisk, at sådan noget her ikke må forekomme, og at han har taget initiativ til at indskærpe over for ministre, at grundloven naturligvis fuldt ud skal respekteres i den måde, som ministre fører deres embedsførelse på i de enkelte ministerier. Det er der, sagen ligger, og det er derfor også naturligt for os, at sagen nu konkluderes her i debatten med det forslag til vedtagelse, som hr. Peter Christensen, også på vegne af Dansk Folkeparti, har fremført, nemlig med en gentagelse af den kritik, der blev givet af Udvalget for Forretningsordenen, her i Folketingssalen.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Carsten Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 15:53

Carsten Hansen (S):

Vi havde jo en diskussion før, da jeg var ordfører for forespørgerne, og lad mig tillade mig at læse skatteministerens indlæg på det åbne samråd den 1. april op. Han siger:

Det var en del af beslutningen, at betalingsfristerne skulle udskydes straks, uanset at lovgrundlaget på dette tidspunkt ikke var på plads. Den væsentligste hensigt med ændringen ville blive forspildt, hvis loven først fik effekt fra vedtagelsen, som så efter indbetalingstidspunkterne. Det var således et helt bevidst valg at lade virksomhederne udskyde betalingerne, inden loven var vedtaget.

Det er et direkte citat fra et åbent samråd. Så spørger jeg: Er det bevidst, eller er det ikke be-

vidst, at man satte loven i værk, inden den var vedtaget i Folketinget? Nu har jeg lige citeret skatteministeren.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:53

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er bevidst, men det, der ikke er bevidst, efter det, der er læst op, er, at man bryder grundloven ved at gøre det. Og det er hele forskellen, og det er den sammenhæng, hr. Carsten Hansen jo ikke vil se i det her.

Hvis vi troede, at en minister fuldstændig bevidst brød grundloven, er det selvfølgelig sket med den minister. Vi er overbevist om, at på det tidspunkt, hvor det her sker, er det ikke en bevidst handling, at man bryder grundloven, lige så lidt som det var, da den tidligere SR-regering fremsatte et forslag om indgriben over for Tvind, som man bl.a. også fik mig til at stemme for, fordi man dengang argumenterede for, at man kunne gøre det helt i tråd med grundloven, selv om der var folk, der påstod – selv da debatten rasede – at man med det ville bryde grundloven. Højesteret har jo efterfølgende konstateret, at den daværende SR-regerings forslag, som jo blev vedtaget, fordi man blev overbevist om, at det kunne man godt gøre, var grundlovsstridigt.

Det er nøjagtig det samme her; på det tidspunkt, hvor det her sker, er der selvfølgelig ikke den overvejelse, at man bryder grundloven, for så var det ikke sket. Det er vores udgangspunkt, og det er derfor, vi synes, at den kritik, som Udvalget for Forretningsordenen har givet i enighed, er velplaceret.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Carsten Hansen.

Kl. 15:55

Carsten Hansen (S):

Her er der jo ikke tale om, som med Tvindloven, at et flertal i Folketinget efterfølgende bliver underkendt af Højesteret. Nej, her er det et enigt flertal, der udtrykker kritik af skatteministerens, hr. Kristian Jensens, handlemåde.

Jeg må nu tage til efterretning, at hr. Kristian Thulesen Dahl er enig med mig i, at det var bevidst at bryde loven ved at udskyde betalingerne, som man siger, inden loven var vedtaget. Det siger han selv. Så siger han: Ja, men det er bare et spørgsmål om, om det så var bevidst i forhold til grundloven. Men hvad er det ellers

for en lov, man skulle have brudt, hvis ikke det var grundloven?

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

En minister har ikke noget navn her i Folketinget, så det er bare skatteministeren.

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:55

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er flere ting, hr. Carsten Hansen har svært ved at høre i den her debat. Altså, må jeg bare skære det ud i pap for hr. Carsten Hansen: Vi lægger til grund, at på det tidspunkt, hvor det her sker, er der ikke den overvejelse, at man bryder grundloven. Sådan er det.

Hvis vi vurderer, at man vader ind i et grundlovsbrud og ønsker at disponere på en måde, så man bryder grundloven, er man ikke minister i det her land. Så enkelt er det.

Det er jo også derfor, det er naturligt for os at bakke op om det, der ikke bare er et flertal for i Udvalget for Forretningsordenen, men som der er enighed om, og det er derfor, jeg synes, hr. Carsten Hansen i virkeligheden vender tingene på hovedet, når han nu gør det her til den bagudrettede debat, som han gør. For hvorfor i alverden har han så været med til i Udvalget for Forretningsordenen at lave en konklusion på den her sag?

Det, som jeg troede at det her gik ud på, er det, der står i forespørgselsteksten, nemlig at man nu skulle finde ud af, hvordan statsministeren ville sikre, at man fremadrettet havde et system, der sikrede, at man ikke kom ud i nogen grundlovsproblemstillinger. Og det hører jeg slet ikke i det, hr. Carsten Hansen siger, er det, han jagter. Han jagter alle mulige andre dagsordener.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod.

Kl. 15:56

Line Barfod (EL):

Normalt slår Dansk Folkeparti sig jo op på at være et parti, der slår hårdt ned på lovovertrædelser. Der kan simpelt hen ikke være straf nok, når det gælder forskellige mennesker i bunden af samfundet, der begår overtrædelser af straffeloven. Man har stemt for, at kontanthjælpsmodtagere, der kommer til at skrive en forkert erklæring eller glemmer at gå hen og fortælle, at deres samlever nu sover hos dem fire gange om ugen i stedet for kun tre gange om ugen, kan straffes for uagtsomt bedrageri.

Når så vi kommer til en minister, der bryder grundloven, sætter en lov i værk, uden at den er vedtaget i Folketinget, så mener Dansk Folkeparti ikke, det skal have nogen konsekvenser?

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:57

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen altså, nu hører jeg jo også fru Line Barfod løbe fra det, Enhedslisten har været med til at vedtage i Udvalget for Forretningsordenen, for af udvalgets beretning fremgår jo lige præcis, hvilke konsekvenser et enigt Udvalg for Forretningsordenen har besluttet at denne sag skulle have. Det vil sige, at hele Folketinget står bag det, og det, fru Line Barfod nu siger, undsiger i virkeligheden det, hun selv har været med til at beslutte.

Det er vel kendetegnende for den her debat, at det ikke længere handler om sagen; nu handler det om, at man er helt ude i et andet ærinde og prøver at bringe noget, man i virkeligheden selv har draget en konklusion om, her ind i Folketingssalen, og det deltager vi selvfølgelig ikke i.

Jeg respekterer fuldt ud, at socialisterne her i Folketinget har som sit fornemste mål at vælte regeringen – sådan skal det være. Sådan er en rigtig opposition: blodtørstig efter selv at komme til. Det er ikke Dansk Folkepartis ærinde som parlamentarisk grundlag for regeringen, og derfor fortsætter vi med at kigge på indholdet i den her sag og kigge på det, Udvalget for Forretningsordenen rent faktisk har vedtaget – med fru Line Barfods opbakning. Og vi står såmænd bare fast på det, som vi i enighed har lavet en konklusion om i Udvalget for Forretningsordenen.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod.

Kl. 15:58

Line Barfod (EL):

Jeg kan godt forstå, at hr. Kristian Thulesen Dahl ikke vil svare på mit spørgsmål. Det, der kunne opnås enighed om i udvalget, var, at man udtrykker en stærk kritik af ministeren og så ikke andet. Hvis Dansk Folkeparti også, når det gjaldt nogle af dem i bunden af samfundet, der bryder loven en gang imellem, sagde, at det var nok med en stærk kritik, og ikke forlangte, at de skulle bures inde – og helst så længe som mu-

ligt – så kunne jeg bedre forstå sammenhængen i det, Dansk Folkeparti stiller op med.

Dansk Folkeparti siger normalt, at hvis nogen bryder loven, så skal der falde en meget hård straf, fordi det vil få folk til at lade være med at bryde loven igen. Her har vi en minister, som helt klart har brudt grundloven, som er gået i gang med at administrere efter en lov, før den var vedtaget, men her mener Dansk Folkeparti så ikke, at man skal gå ind og straffe, eller at det har nogen betydning for, om det sker igen, om man straffer eller ej.

Jeg kan bare ikke helt forstå sammenhængen i Dansk Folkepartis politik, når man nogle steder mener, at en hård straf virker afskrækkende, men at det altså ikke er tilfældet, når det gælder ministre.

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:59

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er det vel Rigsretten, der dømmer ministre. Det, vi tager stilling til, er jo, hvilken kritik vi mener en minister bør udsættes for, hvis ministeren begår noget forkert. Og her har skatteministeren begået noget, der er forkert – det er åbenbart, og det har den diskussion, der har fundet sted de seneste måneder, blotlagt.

Så sidder vi i Folketinget og diskuterer, hvilke konsekvenser det skal have, hvilken kritik vi skal udtale over for det, og så bliver vi alle sammen enige om, hvilken kritik vi skal udtale, og så står halvdelen af salen hernede i dag og synes, at det er ganske forfærdeligt. Og det eneste, der kan udledes af det, er, man har fortrudt sin opbakning til det, man selv har været med til at beslutte.

Det er da fantastisk, så kort tid der går mellem, at man i et udvalg her i Folketinget giver opbakning til en konklusion om, hvilken kritik der skal rettes mod ministeren på grund af det, han har gjort, og så til den debat, vi har her i dag. Og det er ikke hukommelsen, der svigter her, så det er andre ærinder, man er ude i. Det er da helt utroligt.

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Ole Sohn som ordfører.

Kl. 16:00

(Ordfører)

Ole Sohn (SF):

Jeg kan ikke undlade lige at kommentere hr. Kristian Thulesen Dahls lidt aggressive tilgang til

debatten. Når det måske også er et spørgsmål til Dansk Folkeparti, er det jo, fordi et parlamentarisk grundlag for en regering – hvis man kigger sådan lidt tilbage i historien – har en særlig opgave med at håndhæve regelretteden hos ministre og ikke det modsatte.

Når forundringen er stor, er det jo, fordi der, hvis man kigger tilbage på SR-regeringen, var ministre, der set i forhold til det, der er sket her, måtte gå af på grund af bagateller, eller hvis man ser tilbage på, da den tidligere statsminister i en tidligere regering var skatteminister, blev han tvunget til at gå af for langt mindre end det, den nuværende skatteminister har gjort. Og det var jo, fordi det parlamentariske grundlag sagde til regeringen: Det her går ikke. Og det var, fordi regeringslederne af sig selv sagde: Hvis vi ikke agerer, vil vi få problemer med vores parlamentariske grundlag.

Det nye er sådan set, at Dansk Folkeparti ikke har den fornemmelse, for dem drejer det sig bare om, at hvis de kan lave et eller andet med regeringen, er alt andet ligegyldigt. Det er jo det, der forundrer oppositionen. Når der så bliver stillet spørgsmål til Dansk Folkeparti, forstår jeg sådan set godt, at hr. Kristian Thulesen Dahl bliver lidt aggressiv og irriteret over det, men det er jo dybest set bare udtryk for en forundring, for det er kun det parlamentariske grundlag, der på den måde kan sikre, at en regerings regelretted er intakt.

Så vil jeg gerne sige, at det forslag til vedtagelse, der er fremsat, ubetinget er det bedst opnåelige i den parlamentariske situation, der hersker i Folketinget. Derfor er den ikke længere. Og derfor er alle selvfølgelig enige i det.

Derfor vil jeg gerne stille et spørgsmål til statsministeren. Statsministeren sagde i sin besvarelse, at statsministeren havde indskærpet over for sine ministre, at de skal overholde grundloven, men ville det modsatte have været muligt? Spørgsmålet kan også stilles på en anden måde: Justitsministeriet kontaktede Skatteministeriet og sagde, at det, de var i gang med, var i strid med grundloven, men man kørte det alligevel igennem. Det vil sige, at den procedure, der er i dag, gør, at alle ministre får besked fra Justitsministeriet, hvis de er på gale veje. Det har de også fået i den her sag, og så er det jo ikke nok at indskærpe det.

Så mit spørgsmål er: Hvilke nye retningslinjer og kontrolforanstaltninger har statsministeren iværksat for at efterleve den af Udvalget for Forretningsordenen vedtagne beretning? Der må da

naturligt komme nogle nye ting, når den eksisterende kontrol, som demonstreret har været fuldstændig perfekt fra justitsministerens side, tilsyneladende ikke er nok. Spørgsmålet til statsministeren er altså: Hvilke nye konkrete initiativer har statsministeren taget for at sikre, at ministrene overholder grundloven?

Kl. 16:04

Formanden:

Tak. Hr. Søren Espersen, kort bemærkning.

Kl. 16:04

Søren Espersen (DF):

Jeg vil bare lige starte med det med den påståede aggressivitet i det, som Dansk Folkeparti har nævnt. Altså, aggressiviteten kom jo først i den her sag efter et langt forløb med en enighed i Udvalget for Forretningsordenen. Bagefter kommer så en aggressivitet fra den socialistiske opposition; det var ikke os, der egentlig var aggressive. Vi kunne ikke forstå det. Forløbet var jo roligt og stille igennem de der 1½ måned, som hr. Ole Sohn også ved.

Jeg mener oven i købet at kunne huske, at den formulering, der står, og som også danner grundlag for forslaget til vedtagelse i dag, faktisk kom fra socialistisk side. Kan det ikke bekræftes?

Kl. 16:05

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:05

Ole Sohn (SF):

Jo, jeg kan bekræfte, at jeg har bidraget til formuleringerne af de afgørende sætninger i forslaget til vedtagelse. Det er fuldstændig i tråd med det, jeg sagde tidligere, om at forsøge at finde løsninger – det er i hvert fald min natur som folketingsmedlem. Det er meget bedre at være stifter end fejlfinder. Men det er jo også ud fra de givne betingelser, man nu arbejder under, og eftersom regeringen ikke af sig selv tog affære i den her sag, som var langt grovere end den tidligere skatteministers kreative bogholderi under Schlüterregeringen, og det parlamentariske grundlag heller ikke gjorde, var vi jo i en situation, hvor flertallet havde besluttet sig for at lukke øjnene for det grundlovsbrud, der var sket. Så måtte vi jo ud fra de givne forudsætninger se, hvor langt vi kunne komme. Og der bidrog jeg så med at komme med formuleringerne til den skarpe kritik, og jeg synes også, det var fint, vi kom til den i en fælles enighed i Udvalget for Forretningsordenen.

Kl. 16:06

Formanden:

Hr. Søren Espersen.

Kl. 16:06

Søren Espersen (DF):

Jeg synes bare, at det her virker underligt. Altså, nu bliver det så sagt direkte, at det faktisk var hr. Ole Sohn selv, altså SF's ordfører, som egentlig bidrog med de her formuleringer, fordi han nok tænkte, at vi nok ikke kunne nå videre. Det er altså en underlig måde at have sådan et forløb på. Så ender det op her med, at man i virkeligheden undsiger det, som man blev enig om på baggrund af det, som SF fremførte.

Hvad var det så i virkeligheden, man ville? Jeg synes, at det så nu må være sandhedens time. Hvis nu det var, at det var hr. Ole Sohn, der kunne have formuleret det her, var det så i virkeligheden en mistillid til ministeren, man var interesseret i? Hvorfor så ikke sige det direkte i stedet for det her mummespil, som det jo i virkeligheden har udviklet sig til?

Kl. 16:06

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:06

Ole Sohn (SF):

Jamen der er jo ingen tvivl om, at hvis jeg havde været statsminister, vil jeg da have bedt skatteministeren om at træde tilbage. Altså, ser man på historien, er det, tidligere ministre – både under SR-regeringen og den forrige Schlüterregering – har foretaget sig langt, langt mildere end det, der har fundet sted her. Det ville man som statsminister have ageret på. Hvis vi havde været parlamentarisk grundlag og statsministeren ikke havde taget affære, ville vi have hvisket statsministeren i øret og sagt, at det troede vi var det klogeste.

Men omvendt forsøger jeg også at bidrage til at have et samarbejdende folkestyre. Den løsning, vi kunne finde frem til i Udvalget for Forretningsordenen, som jeg er glad for at vi så endte med i enighed, var, at vi så formulerede den her skarpe kritik af forløbet.

Kl. 16:07

Formanden:

Jeg vil bare sige, at der fra formandsstolen er givet tre korte bemærkninger, har jeg forstået, så hvis der er ønske om det, er det sådan.

Er der ikke? Jeg spørger bare lige for ikke at lave rod i det.

Der har været to korte bemærkninger til hver, o.k. Så er hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, vi klarer os fint med to. Jeg vil sige til hr. Ole Sohn, at det her ikke er en irritation over at få stillet spørgsmål. Det er måske nok en irritation over det forløb, som socialisterne herinde har bevæget Folketinget ud i: at man først laver et stykke arbejde her i Folketinget, hvor man diskuterer med hinanden om, hvad der vil være den rigtige konklusion i en sag, og så forhandler man sig på plads, og man bliver enig. Umiddelbart efter undsiger man så det, man selv har givet opbakning til og selv har været enig i. Det er da unormalt. Det er da højst ejendommeligt. Det er da en mærkelig måde at arbejde på.

Altså, hvis man ville forbeholde sig retten til at have alle mulige frie synspunkter, skulle man jo ikke have lavet den konklusion i Udvalget for Forretningsordenen. Så kunne et flertal have diskuteret med sig selv, om man kunne blive enige om noget, og så kunne hr. Ole Sohn have meddelt, at der var noget, man selv ønskede blev fældet ned, og man kunne have taget debatten i salen og have ført den politiske kamp videre. Det unormale her og det, der kan skabe noget irritation over, at nogle kan lave en sådan proces, er, at disse i virkeligheden først kan sidde og forhandle for at nå til enighed om noget, og så bliver der enighed om det, og så bliver det alligevel undsagt af dem, man lige har siddet og lavet aftaler med. Det er da højst ejendommeligt.

Kl. 16:09

Formanden:

Hr. Ole Sohn.

Kl. 16:09

Ole Sohn (SF):

Det var da en besynderlig form for surhed, hr. Kristian Thulesen Dahl udviser og i øvrigt også – tror jeg en radikal ville sige – en urimelig form for titulering af Det Radikale Venstre som et socialistisk parti. Men det kan jo være, hr. Niels Helveg Petersen kan kommentere det. Det skal jeg nok undlade at gøre.

Men jeg har sådan set fornemmet hr. Kristian Thulesen Dahl tidligere kritisere mine kollegaer i oppositionen for ikke at have fokuseret på det, der var det fremadrettede. Det synes jeg sådan set jeg gjorde en hel del ud af. Jeg har faktisk stillet et meget konkret spørgsmål til statsministeren om, hvordan han har efterlevet den afsluttende bemærkning i vores fælles forslag til vedtagelse. Jeg er i øvrigt den eneste, der har spurgt statsministeren om det. Ikke engang hr. Kristian

Thulesen Dahl har gjort det. Hr. Kristian Thulesen Dahl mente bare, at en bekræftelse af, hvad der engang var sagt, måtte være nok.

Så har vi brugt tiden til – og det er vel også det, der er en oppositions opgave – at sætte spørgsmålstegn ved, hvordan regeringen administrerer det, og dermed også hvilke muligheder den har for at administrere med det parlamentariske grundlag, den har. Det er der, jeg fornemmer at hr. Kristian Thulesen Dahl måske bliver lidt fornærmet, fordi man bliver stillet spørgsmål som parlamentarisk grundlag, fordi man ikke har reageret i tide.

Kl. 16:10

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 16:10

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Når jeg benævner Det Radikale Venstre som værende med i den socialistiske blok, er det, fordi de selv har meldt sig ind i den – altså, det er sådan set bare det. Hvad Det Radikale Venstre så oprindeligt har været, er en lang diskussion, og det kan jeg ikke klare på 1 minut. Men det er bare, fordi de selv har meldt sig ind i den blok, og det er jo fair nok. Sådan er det, og så giver det jo klare linjer.

Hr. Ole Sohn forveksler altså det her med irritation og fornærmethed og alle de der ting med en ægte optagethed af, hvordan det kan være, at man som politisk parti kan gå ind i nogle forhandlinger, nå frem til et resultat for dernæst med det samme at undsige det igen. Og det er lidt det samme, vi har set i nogle andre sammenhænge, hvor vi jo også har haft besøg af henholdsvis Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti i nogle forhandlinger, og hvor man ikke rigtig har vidst, hvis nu parterne har forhandlet sig til rette og er blevet enige om noget, om det så alligevel ville blive undsagt. Og hvad er ideen så med at sidde og forhandle med hinanden? For det er da sådan det helt fundamentale, i forhold til om man tror, man finder en enighed. Lysten til for alvor at forhandle for at nå til enighed svækkes jo, hvis det er sådan, at den ene part med det samme undsiger det, man måtte være blevet enig om. Jeg håber at kunne bringe hr. Ole Sohn til at forstå den logik, og at det er det, jeg er optaget af. Og så skal hr. Ole Sohn ikke begynde at benævne det irritation og fornærmethed og sådan noget, for det er det ikke, det er en ægte optagethed af, hvordan det i virkeligheden er, vi kan forhandle med hinanden herinde.

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:11

Ole Sohn (SF):

Så burde hr. Kristian Thulesen Dahl jo have rost mig, for jeg har sådan set gjort det, at jeg har taget det forslag til vedtagelse op, som hr. Kristian Thulesen Dahl og jeg og Folketingets øvrige partier i enighed har fremsat, hvori vi slutter af med at opfordre statsministeren til at sikre, at den form for grundlovsbrud ikke finder sted igen.

Så er jeg tilfældigvis den eneste af ordførerne indtil nu, der faktisk har forsøgt at bede statsministeren om at gøre mere end bare at bekræfte, hvad der er forudsigeligt, nemlig at statsministeren selvfølgelig ikke kan sige andet, end at man har indskærpet det. Men det er jo ikke nok, for reglerne er krystalklare, og justitsministeren har haft en krystalklar kontakt til skatteministeren, og på trods af det har man alligevel brudt grundloven. Og så er det, jeg spørger statsministeren, hvordan han så har ønsket at efterleve beretningen ved at komme med nye forslag, og det har vi ikke fået svar på endnu, og det går jeg ud fra at vi får i opsamlingen.

Kl. 16:12

Formanden:

Tak til hr. Ole Sohn. Den næste i ordførerrækken er fru Henriette Kjær.

Kl. 16:13

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

Der er ingen tvivl om, at ministre og folketingsmedlemmer naturligvis skal overholde grundloven. Når vi bliver valgt til Folketinget, skriver vi under på, at vi vil overholde grundloven, og jeg er helt sikker på, at vi alle sammen tager den handling meget alvorligt.

Ser man på forløbet i sagen om L 154, er der jo heller ingen tvivl om, at det ikke er med ondt sigte, at skatteministeren satte administrative tiltag i værk, efter man i regeringen havde truffet beslutning om at undskyde virksomhedernes skatte- og momsindbetaling, men inden forslaget altså var blevet behandlet af Folketinget.

Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at regeringen inden annonceringen af beslutningen om at undskyde virksomhedernes betalingsfrister havde sikret sig, at der ville være et parlamentarisk flertal for lovforslaget. Det er selvfølgelig ikke nogen undskyldning for ikke at følge reglerne, men det er dog væsentligt for processen.

Regeringen meldte herefter beslutningen ud og bad SKAT om at administrere i overensstemmelse med det kommende lovforslags indhold. Og når jeg betoner, at dette ikke er gjort i ond tro, kan vi jo se på redegørelsen fra Udvalget for Forretningsordenen, at der har været en misforståelse mellem Skatteministeriet og Justitsministeriet, hvilket har ført til den hurtige administrative ikrafttræden.

Selve beslutningen om at lade virksomhederne udsætte deres indbetalinger af A-skat, moms og arbejdsmarkedsbidrag skal jo også ses i lyset af den økonomiske situation, vores virksomheder står i, og den iver, der er for at hjælpe dem ud af den krise. Skulle udsættelsen have en effekt, skulle det ske her og nu, da mange virksomheder stod over for at skulle foretage deres indbetalinger.

Der er ingen tvivl om, at forløbet har ført til eftertanke i Skatteministeriet og sikkert også i en række andre ministerier. Et enigt Udvalg for Forretningsordenen har udtalt stærk kritik af skatteministeren, fordi han i strid med grundloven har administreret efter nye regler, allerede inden de var vedtaget i Folketinget. Udvalget påpeger, at det påhviler statsministeren at tilrettelægge regeringens arbejde, så der ikke sker gentagelser i fremtiden, og jeg er helt sikker på, at både de enkelte ministerier og Statsministeriet vil være meget påpasselige i fremtiden, så vi ikke ser gentagelser af forløbet omkring L 154.

Derfor er vi Konservative også tilfredse med, at der kan skabes enighed om den vedtagelse, der tidligere er blevet fremsat af hr. Peter Christensen. Det giver et klart og entydigt signal til regeringen om, at Folketinget skal respekteres, og at grundloven skal overholdes.

Kl. 16:16

Formanden:

Det er ønsket om en kort bemærkning, først fra fru Line Barfod.

Kl. 16:16

Line Barfod (EL):

Konservative bryster sig jo normalt af at være et lov og orden-parti og taler meget om, hvor vigtigt det er, at der er konsekvens, og at der er straf, og at man virkelig kan se, at hvis man bryder loven, sker der også noget.

Hvordan synes fru Henriette Kjær selv det går med at være rollemodeller for mange andre ude i samfundet, for børn og unge, der skal lære, at de skal overholde loven, når man kan se, at det, når det er dem helt i toppen, som skulle være de stærkeste rollemodeller, der bryder no-

get så væsentligt som grundloven, ikke har anden konsekvens, end at der bliver udtrykt stærk kritik? Men ellers kan de bare fortsætte, som om ingenting var sket.

Kl. 16:16

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:16

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes faktisk, at det går rigtig godt. Det her er jo undtagelsen, der bekræfter reglen, og det er beklageligt, og det har mange efterhånden beklaget. Jeg synes også, at fru Line Barfod udvander det system, vi har med, at Udvalget for Forretningsordenen kan udtale kritik. For fru Line Barfod lader jo, som om det ingen konsekvenser har, og at det kan være ligegyldigt. Det mener jeg så ikke det kan være. Det mener jeg faktisk man skal tage ganske alvorligt som minister, og jeg har også en forventning om, at en minister tager det ganske alvorligt, når man får en sådan påtale.

Derfor mener jeg, at det har haft konsekvenser for skatteministeren, at han har lavet den her fejl.

Kl. 16:17

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 16:17

Line Barfod (EL):

Det er jo svært at forestille sig mere alvorlige fejl fra ministres side, end at de administrerer, uden at loven er vedtaget, så der fosser milliarder ud af statskassen, uden at der er hjemmel til det.

Men det, jeg ikke helt kan forstå, er, at fru Henriette Kjær siger, at det bare var en enkelt fejl og der jo er undskyldt osv. Sådan er der jo også mange andre, der bryder lovgivningen rundt om i samfundet, der ville kunne sige. Men der kommer fru Henriette Kjærs parti jo med det samme og siger: Her skal hammeren falde hårdt første gang. Der skal virkelig være konsekvens. De skal have en hård straf. De skal helst spærres inde, og det skal stå på deres straffeattest i flere år efter, så de ikke kan få arbejde og uddannelse. Men for en minister skal der bare være en lille kritik, der står et eller andet sted i karakterbogen, men som ellers ikke har nogen som helst betydning for, at ministeren bare kan fortsætte, som om intet var hændt.

Kl. 16:18

Formanden:
Ordføreren.

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes, det er underligt, at jeg skal gøre en jurist, oven i købet en advokat som fru Line Barfod, opmærksom på, at der også i det almindelige retssystem skeles til, om det er med vilje, eller om det er noget, man har gjort i god tro. Det er jo også det, der er spørgsmålet her. Det er jo ikke med ond vilje. Og hvis man havde ment det, var det jo en ganske alvorligere sag, end tilfældet er her. Og den er ganske alvorlig. Men det er jo bestemt også et kendt princip i retssystemet.

Kl. 16:18

Kl. 16:19

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Carsten Hansen.

Kl. 16:19

Carsten Hansen (S):

Som min kollega her ved siden af sagde, bliver der for første gang i Folketinget nu indført minimumsstraffe. Det kunne jo være en idé at overføre i forhold til grundlovsbrydere. Men det var nu sagt med et glimt i øjet.

Nej, det, jeg gerne vil frem til, er spørgsmålet: Mener fru Henriette Kjær, at justitsministerposten, som De Konservative besætter med justitsministeren, bliver stærkt undervurderet hos de øvrige regeringspartnere og ministre? For det viser sig, at der har været kontakt undervejs i forløbet. Man har ringet over, og der er ikke sket en pind ved det. Man har bare fortsat med at administrere, og det viser sig også af de svar, vi har fået, og som fremgår af beretningen, at man simpelt hen ikke havde kunnet nå at få administreret efter den her lov, hvis ikke det var sådan, at man bare havde handlet uden om Folketinget.

Mener fru Henriette Kjær, at det giver anledning til ændringer i den måde, man gør det på? Vi har jo fået at vide, at det er statsministerens ansvar. Han har indskærpet det over for ministeren, har vi hørt i dag. Men må det ikke give anledning til ændringer, når det er sådan, at fru Henriette Kjærs partifælle, justitsministeren, ringer over og siger, at den er gal, vi er i gang med at bryde grundloven? Burde det ikke give anledning til, at det ikke er en kontormedarbejder, der bare sidder og tager imod her, eller hvad mener Det Konservative Folkeparti, der skal ske af ændringer? Eller er det, fordi man ikke rigtig regner justitsministeren i de andre ministerier?

Kl. 16:20

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:20

Henriette Kjær (KF):

Jeg må jo sige, at jeg synes, at det her er ved at ende i polemik i stedet for at koncentrere sig om at sørge for at gøre det helt klart for ministerierne, at de ikke må begå grundlovsbrud, og at de skal følge reglerne. Det her er ved at udvikle sig til sådan en drilleforespørgsel, hvor man sådan skal drille De Konservative lidt. Det er jo sådan set ikke det, forespørgslen handler om, og det er noget pjat.

Det, den her forespørgsel handler om, er at gøre det helt klart med den vedtagelse, der er lagt frem her, at det ikke accepteres, at man fremsætter love, der ikke overholder de kriterier, der er sat op i grundloven og i øvrigt i andre regler, som vi følger herinde i Folketinget. Det er det, der er hele ideen med den her forespørgsel, og det burde hr. Carsten Hansen vide som den, der har haft et ønske om at foretage denne forespørgsel.

Kl. 16:21

Formanden:

Hr. Carsten Hansen.

Kl. 16:21

Carsten Hansen (S):

Det er et forsøg på at være venlig, men med et ganske alvorligt spørgsmål. For hvis man fortsætter den praksis, der er nu, kan man åbenbart bryde grundloven og slippe med en næse. Det er mig, der sammen med de øvrige kollegaer her har formuleret forespørgslen ordlyd, så jeg har skam taget det meget alvorligt, så alvorligt, at jeg har ment, at det skulle i Folketingssalen. Men hvordan mener Det Konservative Folkeparti, at man kan sikre sig, at det her ikke sker? For det her er jo sket på trods af, at Justitsministeriet ringede. Det her er sket på trods af en stor juridisk afdeling i Skatteministeriet. På trods af alting har man klokkeklart brudt grundloven uden at gøre opmærksom på det selv. Det var kun, da Skatteudvalget gjorde opmærksom på det.

Derfor er jeg lidt optaget af det fremadrettede i det her. Der burde De Konservative, som jo er regeringsbærende, måske have nogle stærkere holdninger frem for bare at sige, at andre gør grin med det her.

Kl. 16:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:22

Henriette Kjær (KF):

Jamen hr. Carsten Hansen gjorde grin med den konservative justitsminister og dennes placering i regeringen.

Men når det så er sagt, ligger det fremadrettet netop i denne forespørgsel og i den udtalelse, Udvalget for Forretningsordenen har foretaget, præcis at man siger, at man ikke vil acceptere den slags i fremtiden.

Det tager man meget alvorligt i ministerierne. Statsministeren har indskærpet over for hele regeringen, at det her ikke må forekomme igen. Det her er jo en stadfæstelse af det notat, der ligger fra Udvalget for Forretningsordenen. Vi præciserer hermed med denne forespørgsel og med det forslag til vedtagelse, der bliver vedtaget senere, at regeringens ministre selvfølgelig skal overholde grundloven. Det ser vi meget alvorligt på. Derfor mener vi, at det skal debatteres i Folketingssalen. Så alvorligt synes vi faktisk det er.

Kl. 16:23

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Ole Sohn.

Kl. 16:23

Ole Sohn (SF):

Fru Henriette Kjær's indledende bemærkning var, at der var sket en misforståelse. Hvordan kan der egentlig opstå en misforståelse, når Justitsministeriet ringer til Skatteministeriet og forklarer, hvordan lovarbejdet skal foregå? Hvordan kan det misforstås? Det er jo lidt bekymrende, at der tilsyneladende er en arbejdsgang, hvor justitsministerens løvkontor ringer til skatteministeren og siger: Her er noget galt, det, I er i gang med, går ikke – og at det så kan misforstås. Hvordan kan sådan noget opstå?

Kl. 16:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:23

Henriette Kjær (KF):

Det synes jeg, hr. Ole Sohn skulle have spurgt om i Udvalget for Forretningsordenen, hvor jeg ikke sidder, for det står jo i redegørelsen. Det er der, man har kunnet læse, at det her beror på en misforståelse, og så kunne man have spurgt ind til det.

Jeg mener, at det her skyldes sjuksk og travlhed; man har åbenbart ikke fået noteret og kommunikeret noget videre, der er blevet sagt i en telefonsamtale.

Formanden:

Hr. Ole Sohn.

Kl. 16:24

– og altså ikke blot, efter at der er fremsat et lovforslag.

Ole Sohn (SF):

Men er det ikke bekymrende, at regeringen kan administrere grundloven på en sådan måde, at der kan opstå sjudsk i forbindelse med lovgivningsarbejdet, og at det mest elementære for en minister ikke sådan er inde under huden, nemlig at vide hvordan man administrerer efter grundloven? Det er da sjudsk – eller hvad?

Kl. 16:24

Jeg vil da gerne sige, at det pikante i sagen jo altså også er, at regeringen på retsområdet har gennemført sribrevis af stramminger ved almindelige lovovertrædelser.

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:24

Men nu er vi ved afslutningen af sagen. Statsministeren har beklaget, skatteministeren beklagede på et tidligt tidspunkt, justitsministeren har gjort det, Udvalget for Forretningsordenen har gjort det, og i dag tilslutter Folketinget sig disse beklagelser.

Henriette Kjær (KF):

Det er én fejl i løbet af de snart 8 år, regeringen har siddet, og jeg synes ikke, at man kan generalisere i forhold til det.

Derudover vil jeg sige, at det selvfølgelig er uacceptabelt, og det er derfor, vi tager det alvorligt, det er derfor, at Udvalget for Forretningsordenen har udtalt en skarp kritik af skatteministeren, og det er derfor, vi også gør det i det her forum.

Kl. 16:24

Det Radikale Venstre har hele tiden, siden debatten startede, da jeg sådan set – hvis jeg må bruge udtrykket – trak i den parlamentariske nødbremse, haft et ganske bestemt sigte. Og jeg vil gerne slutte med et citat fra min tale den 10. marts:

Formanden:

Tak til fru Henriette Kjær. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger.

Så er det hr. Niels Helveg Petersen som ordfører.

Kl. 16:24

»Hvis Folketinget godkender en sådan fremgangsmåde, så er vi virkelig langt ude, og derfor har jeg rettet en henvendelse til Udvalget for Forretningsordenen, og Udvalget for Forretningsordenen vil nu rette henvendelse til Justitsministeriet og få afklaret disse spørgsmål, som er af den allerhøjeste principielle interesse. Jeg håber ad den vej at få en mulighed for – det er hensigten – at få slået fast, at man altså ikke kan begynde at håndhæve reglerne i et lovforslag på det tidspunkt, det er fremsat. Den går altså ikke, og jeg håber, at Udvalget for Forretningsordenen virkelig vil tage denne sag under sine vinger og få gjort det fuldstændig klart, at denne praksis er uacceptabel.«

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne takke statsministeren for hans tale i dag, som jo indeholdt – hvad jeg også ventede – en klar beklagelse af handlingsforløbet. Jeg vil også kvittere for, at statsministeren med alvor over for regeringens medlemmer har præciseret, hvilke regler der gælder.

Vi står her ved i hvert fald den parlamentariske afslutning på en sag, der heldigvis er helt usædvanlig, og som begyndte at rulle efter en ordførertale, jeg holdt den 10. marts 2009 under andenbehandlingen af lovforslag nr. L 154 om forlængelse af kreditfrister, og en sag, som handler om noget så heldigvis sjældent som et åbenbart og klokkerent brud på grundloven, nærmere bestemt § 22, hvorefter love kun kan håndhæves, når de er vedtaget, stadfæstet og kundgjort

Kl. 16:25

Det har hele tiden været mit sigte med sagen, at Folketinget for fremtidens skyld skulle slå fast, at det er en uacceptabel fremgangsmåde, der er fulgt her. Jeg tror, at denne sag vil få en vigtig plads i fremtidens lærebøger, hvor det vil blive slået fuldstændig fast, at sådan kan man altså ikke drive lovgivning, og jeg tror og håber, at det får en vigtig plads i bevidstheden hos centraladministrationens ledere, at sådan kan man ikke gøre, og hvis man gør det, påhviler det statsministeren at skride ind.

Så til dem, der har interesseret sig for Det Radikale Venstres ideologiske ståsted, kan jeg oplyse, at Det Radikale Venstre er et social-liberalt parti.

Kl. 16:28

Formanden:

Tak til hr. Niels Helveg Petersen. Og så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 16:28

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Når man ser på, hvilke slags lovbrud man kan begå i samfundet, er det vel ellers, når vi ikke taler om at slå folk ihjel og den slags, svært at se, at man kan begå noget, der er værre end det ikke at følge grundlovens regler om, at man altså skal have love vedtaget i Folketinget. Det er lidt bemærkelsesværdigt, synes jeg, at hvis man ser på Venstres historie, vil man se, at Venstres storhedstid vel i høj grad var dengang, man kæmpede imod Højre, som netop regerede uden at have et flertal i Folketinget og uden at mene, at love skulle vedtages i Folketinget. Men nu er det altså Venstre selv, der står i en sag, hvor man mener, at når man har flertallet, skal man bare skynde sig at få loven sat i værk hurtigst muligt, så der kan komme milliarder ud til vennerne.

Det er så problemet, at man har et flertal i Folketinget, der stort set, uanset hvad en minister begår, mener, at der ikke er nogen minister, der skal gå af. Det mener jeg er et stort problem, at vi har et sådant flertal, der nu har opført sig på den måde i adskillige år, for risikoen er jo, at når man sidder med den absolutte magt så længe, kommer man også til at blive påvirket af den magt og kommer til at udvise en magtarrogance, som kan føre til, at man begår den slags brud. Og vi kan risikere, at der kommer andre sager: Vi kan selvfølgelig håbe, at man har lært af denne sag, og at vi derfor ikke kommer til at se, at man igen begynder at fremsætte og administrere efter love, uden at man har sikret sig, at de er blevet vedtaget i Folketinget, som de skal ifølge grundloven. Men hvis der ikke bliver taget hårdt fat om det, kan vi risikere, at der bliver lavet andre ting, og at man siger: Jamen vi havde jo flertallet, så det kunne vi bare gøre, og så får vi tilgivelse bagefter. Det mener jeg er ret afgørende at få diskuteret, hvad det er, der forhindrer et flertal i at få den magtarrogance.

Jeg tror, det er nødvendigt, at vi igen begynder at diskutere, hvad det er for nogle mindretalsrettigheder, der skal være for at prøve at forebygge, at man kommer til at sidde i den situation, hvor man siger: Bare vi har flertallet, så kan vi gøre alt. Og jeg tror altså også, at det er vigtigt at tænke over, hvordan det er, man virker som rollemodeller for resten af samfundet:

Hvad er det, resten af samfundet opfatter, når de ser, at ministre kan opføre sig på den måde, og hvordan er det så med respekten for andre love, når man ikke selv respekterer grundloven? Det

mener jeg er ret afgørende at få set på. For det kan også have betydning for, hvad det er, der sker med vores samfund i øvrigt, og der tror jeg altså at det er rigtig vigtigt, at vi alle sammen, også regeringen, arbejder på at have et samfund, hvor man mener, at det er vigtigt at overholde loven.

Jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at vi har fået en sådan udvikling, at ministre kan blive siddende. Hvis man ser på tidligere tider, vil man se, at ministre er gået af for langt mindre. Anders Fogh Rasmussen, der er blevet nævnt adskillige gange, gik af på grundlag af en sag om kreativ bogføring, og mange andre ministre har også måttet gå af på grund af forskellige sager og er også ofte gået af i situationer, hvor det var uklart, hvorvidt de havde begået noget. Man havde så en undersøgelse for at finde ud af, om de havde begået noget strafbart eller ej, og så bagefter set på, om de så kunne komme tilbage, hvis de blev frikendt.

Her har vi altså en minister, der har tilstået, at han ikke har fulgt grundloven, og at han dermed ikke har levet op til at passe sit embede, men det har ikke fået andre konsekvenser, end at han har fået en stærk kritik. Jeg mener altså, at man er nødt til at se på, hvad det vil komme til at betyde for andres opfattelse fremover. Jeg håber, at statsministeren vil sige lidt mere om, hvad det er, statsministeren vil gøre for at sikre, at det ikke sker igen, hvad det er for måder, man vil sikre sig på at man ikke kommer til at blive præget af magtarrogance, men tværtimod overholder landets love og regler og lever op til ikke at gøre det, der har været gjort galt i sagen her, nemlig at sætte en lov i kraft, før den er blevet vedtaget, og også sikrer, at man ikke bare på andre områder begynder at administrere ud fra, at man har flertallet, og derfor ikke behøver at spørge nogen, før man går i gang.

Kl. 16:33

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Og så er det statsministeren.

Kl. 16:33

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der er jo rejst et enkelt spørgsmål til mig, som jeg skal besvare. Det er jo sagen i sin principielle karakterer, vi diskuterer, og for så vidt jo ikke den underliggende sag, altså selve lovforslaget og lovforslagets intention, men jeg kan alligevel ikke undlade at komme med en bemærkning, når fru Line Barfod nu siger, at formålet med loven var at hælde milliarder ud til vennerne. Det

er selvfølgelig et syn, man godt kan have på det, og jeg vil sige to ting om det.

For det første gik lovforslaget i sit indhold jo ikke ud på at hælde milliarder ud til vennerne. Det gik grundlæggende ud på, at de milliarder, der var derude, og som skulle betales i afgifter, moms, A-skat, kunne man beholde derude lidt længere. Man kan diskutere, om det er vennerne, ja, men det er øjensynligt så ikke fru Line Barfods venner. En eller anden form for ejerskab vil jeg da gerne tage, for det, vi taler om her, er samtlige danske virksomheder, som jo altså er rammen omkring danskernes hverdagsliv, danskernes arbejdspladser, og som er trængt af en økonomisk krise, startende som en finansiel krise, der trykkede likviditeten derude. Det var jo det, der sådan set var den atmosfære, lovforslaget blev fremsat i, som gjorde, at virksomheder bukkede under, alene fordi man ikke kunne rejse likviditet. Hvis det er at hælde milliarder ud til vennerne, jamen så må vi jo bære den byrde og konstatere, at det står vi så altså alene om, i den forstand at Enhedslisten så i hvert fald ikke melder sig under de faner, hvor man i en krisetid vil give dansk erhvervsliv nogle rammebetingelser, der gør, at man kan sikre arbejdspladser. Det er da et interessant sidesignal at få sendt ud fra debatten her i dag.

Men ellers handler debatten om det principielle, og hr. Ole Sohn stillede et spørgsmål. Hr. Ole Sohn sagde, at det måske var lidt fattigt, hvis det eneste, jeg havde gjort, var at indskærpe over for ministrene, at de skulle holde grundloven. Og så må jeg sige, at hr. Ole Sohn ikke har lyttet efter, hvad jeg sagde, for jeg har for så vidt ikke indskærpet – nu skal jeg jo vare min mund her – at man skal holde grundloven, fordi det jo altså er selvindlysende. Det er selvindlysende, at selvfølgelig skal man holde grundloven.

Det, jeg har indskærpet, er de procedurer, som man skal følge, når man så konkret arbejder med at forberede og fremsætte sine lovforslag i Folketingssalen. Det er de procedurer, der sikrer og skal sikre, at man ikke – af vanvare eller på grund af misforståelser, eller fordi ting ikke er ordentligt udredt – kommer til at bryde et regelsæt, god lov kvalitet eller andre maksimer, som vi følger. Det er det, jeg har indskærpet. Og med det har jeg jo også sagt, og det er måske også for at komme et spørgsmål forkøbet, at tilliden til skatteministeren i en diskussion om skatteministerens politiske habitus jo er en tillid, der bygges op omkring holdninger og intentioner, og

som jeg har forstået det her sagsforløb, har der jo på ingen strækninger været en intention om at bryde grundloven. Der har været en intention om at sætte et politisk flertals ønske igennem i forhold til en krisesituation, og der har så været en misforståelse i det lovforberedende arbejde, der har gjort, at man i Skatteministeriet har administreret på en måde, som så de facto gør, at man kommer på kant med de helt grundlæggende bestemmelser om, at en lov ikke kan håndhæves, før den er vedtaget og stadfæstet.

Det er sådan set materialet af den sag, og det er selvfølgelig mig meget magtpåliggende, at det ikke gentager sig, og det er baggrunden for, at vi på ministermødet i går brugte nogen tid på at folde de procedurer ud, som gælder, og som skal iagttages, når ministrene og ministerierne forbereder regeringens lovgivning. Jeg synes da, det er trist, at fokus ikke er rettet, kan man sige, på det politiske indhold og den politiske intention, men på disse procedurete. Det er jo oplagt.

Så jeg er meget, meget tilfreds med, at et enigt Folketing – sådan må jeg forstå det – tager den redegørelse, som justitsministeren og jeg her har givet, til efterretning. Det synes jeg er positivt, fordi der i det jo også ligger et signal om, at vi med den måde, vi så har håndteret den konkrete sag på i det fremadrettede perspektiv, har gjort, hvad vi kan for at sikre, at vi ikke kommer i en tilsvarende situation på ny.

Kl. 16:38

Formanden:

Tak. Der er ønsker om korte bemærkninger, først fra hr. Carsten Hansen.

Kl. 16:38

Carsten Hansen (S):

Tak for svaret. Statsministeren forsøgte i hvert fald at imødekomme et af de spørgsmål, jeg stillede.

Vi har citeret fra Ritzau et par gange, at statsministeren siger:

»Jeg har fuld tillid til Kristian Jensen, som har administreret i overensstemmelse med et flertal i Folketinget ...«.

Jeg vil bare have bekræftet fra statsministeren, at uanset at der kan være tillid på andre fronter, er det ikke o.k. at administrere i forhold til et flertal i Folketinget, når der ikke er hjemmel til det.

Kl. 16:39

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 16:39

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jo, men det er jo hele hovedindholdet af den her debat, så det er sådan set totalt overflødigt at replicere på. Altså, det er jo, hvad sagen handler om.

Når det så er sagt, er det da ikke uinteressant at få trukket frem, at skatteministeren jo altså er en demokrat, som har det grundsynspunkt, at når man skal sætte sin politiske vilje igennem, skal man have et flertal bag sig. Det er da en god observation. Flere har jo trukket historien frem, og det er da tankevækkende, hvis man ser på nogle af dem, som nu bakker op om det her forslag til vedtagelse, at de jo i hvert fald historisk har haft et ideologisk grundsyn, hvorefter det ikke nødvendigvis forholdt sig sådan, at man skulle have flertal for at fremme en bestemt samfundsopfattelse.

Det er jo sådan set det, der adskiller demokrati fra andre styreformers. Og der er det da interessant at trække frem, at skatteministeren er en demokrat, som godt ved, at mindretallets diktatur, eller hvad der ellers har været af varianter, som jo også er repræsenteret i det ideologiske grundlag hos nogle af de mennesker, der har taget del i debatten her. Det er ikke en del af hans politiske arv.

Kl. 16:40

Formanden:

Hr. Carsten Hansen.

Kl. 16:40

Carsten Hansen (S):

Jeg er sådan set enig i, at det er en god observation, og også glad på statsministerens vegne over, at han er stolt over, at skatteministeren ved, at der skal et flertal til. Men lad os nu holde det historiske ude – med krigen, og hvem der kunne være demokratiske, og hvad man mente om det undervejs.

Men lad mig sige, at statsministeren her i sin anden runde siger, at det er selvindlysende, at man skal overholde grundloven, og at det har det været hele tiden. Det var det jo også før den her sag; der var det også selvindlysende. Altså, jeg tror ikke, at nogen – det håber jeg da ikke – synes, at det er o.k. at bryde grundloven.

Derfor spørger jeg for at følge op på hr. Ole Søhns spørgsmål: Hvad har det betydet af reelle ændringer i arbejdsgangene? Det kan også være, at statsministeren vil oversende det. For der har jo været nogle arbejdsgange, og så er der åbent sket nogle misforståelser undervejs; sådan

må jeg forstå det. Så et eller andet sted må det jo give anledning til, at man ikke bare bruger the same procedure as last year, altså hver gang der er et eller andet grundlovsbrud på vej. For det kan åbenbart ske, så derfor må der jo være sket noget ekstraordinært, ud over at man har holdt en lille brandtale for ministrene.

Så derfor er jeg meget interesseret i at høre: Hvad er det, der konkret er sket? Så vi sikrer os imod, at regeringen og dens ministre bryder grundloven igen. Og det er statsministerens klare ansvar.

Kl. 16:41

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 16:41

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg tager gerne på mig, at det naturligvis er mit ansvar at sørge for at tilrettelægge regeringens arbejde på en sådan måde, at vi handler i overensstemmelse med landets love og regler og med, hvad der er god parlamentarisk praksis.

Hvad angår de historiske studier, var det ikke mig, der startede den diskussion. Man behøver ikke at gå helt tilbage til krigens dage. Man kan bare gå tilbage til den kolde krigs dage, de ligger ikke så langt tilbage. Men lad nu det være.

Det er jo lidt vigtigt, sådan som det også været fremme, i takt med at den her sag er blevet afdækket, at skatteministeren jo ikke har haft noget fortsat om at bryde grundloven. Skatteministeren har haft et fortsat om at lette virksomhedernes likviditet i en situation, hvor landet er i krise, og hvor folk mister deres arbejde. Det har været skatteministerens intention, og den har han så – kan man så sige – forivret sig med at sætte igennem og dermed gjort vold på et grundlæggende regelsæt, altså med afsæt i en misforståelse.

Så handler det jo om at undgå disse misforståelser. Det handler jo ikke om at genskabe nogen god vilje, for den har været der hele tiden. Den måde, det er sket på – det noterer jeg mig også, at hr. Carsten Hansen har taget til efterretning, for det var jo det, jeg redegjorde for i min tale – er jo, at justitsministeren og jeg på et retingsmøde i går har præciseret, hvilke procedurer der gælder i samspillet mellem et ressortministerium og Justitsministeriets lovtekniske kontor; og understreget vigtigheden af, at man følger de procedurer. For følger man de procedurer, minimerer man også risikoen for, at en sådan misforståelse kan genopstå.

Kl. 16:43

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Ole Sohn.

Kl. 16:43

Ole Sohn (SF):

For at der ikke skal være nogen misforståelse, synes jeg, at det er en god lov, der er blevet vedtaget, og at erhvervslivet havde behov for den. Jeg er i øvrigt også enig i, at regeringen nu i god tid, så man ikke kommer til at begå en ny fejl, forlænger kreditfristerne, for det er der alt andet lige behov for for dansk erhvervsliv.

Jeg skal måske ikke undlade at sige, at den tidligere finansminister kunne have udvist rettidig omhu og kunne have lyttet til SF, som 14 dage tidligere, før regeringen tog sig sammen og kom med forslaget, faktisk gjorde opmærksom på det på et offentligt møde i Køge, hvor den daværende finansminister skosede SF's gruppeformand for overhovedet at komme med et sådant uansvarligt forslag. Jeg er da glad for, at regeringen blev klogere på 14 dage. Men hvis nu man var blevet klogere på 1 uge, havde man undgået at komme i den situation, at man måtte misforstå den meget klare procedure, der har været fra Justitsministeriets lovkontor, nemlig at når man behandler en lov, så skal man kunne nå det til tiden.

Jeg har et spørgsmål. Der må jo være sket noget nyt. Når Justitsministeriets lovkontor kontakter skatteministeren og siger, at den her lov ikke kan gennemføres på den her måde og det jo kunne misforstås, hvad er så det nye, som statsministeren har sat igennem på regeringsmødet i går?

Kl. 16:45

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 16:45

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Rettidig omhu er jo altid en god ting, og det forsøger vi også at udvise.

Nu bliver der sagt – og jeg lagde mærke til, at hr. Ole Sohn også sagde det før – at Justitsministeriets lovkontor har kontaktet skatteministeren. Man får sådan et billede af, at der sidder en embedsmænd ovre i Justitsministeriet, som på en eller anden rød linje ringer skatteministeren personligt op i den her sag og siger: Nu begår du noget, du ikke må.

Det er jo ikke situationen. Situationen er jo, at der er en kommunikation imellem de to ministerier, og at indholdet af den kommunikation øjensynlig bliver misforstået eller formidlet for-

kert videre i Skatteministeriet med det resultat, at skatteministeren i en form for god tro fremsætter det her lovforslag. Det er jo sådan set det, der er sagen. Sagen er jo ikke, at skatteministeren har sagt: Nu ved jeg, at jeg gør noget forkert, men jeg insisterer på at gøre noget forkert.

Sagen er jo ikke sådan. Derfor er der jo ikke brug for nogen, i sagens natur, ny grundlov. Der er sådan set heller ikke brug for nogen nye procedurer. Der er brug for at sikre sig, at de procedurer, der er, og som jo altså kort fortalt går ud på, at den absolutte hovedregel er sådan, at regeringens lovforslag passerer Justitsministeriets lovtekniske kontor, iagttages med større omhu og større akkurate. Det er det, der er indskærpet i går. Jeg har jo noteret mig via det forslag til vedtagelse, der er fremsat, at det er indholdet af min redegørelse, og at det er det, som et enigt Folketing nu også tager til efterretning.

Kl. 16:46

Formanden:

Jeg må konstatere, at ingen overholder taletidsreglerne. Det vil jeg godt sige. Omvendt vil jeg sige: Tiden er også til, at man kan få lov at stille sine spørgsmål, når det er muligt inden for de 2 timer, og det er jo det, vi så gør. Der er lidt skred her, men det er jo sådan set medlemmerne, der påfører formanden det problem, om han skal påtale det. Det har jeg så gjort, meget venligt.

Hr. Ole Sohn.

Kl. 16:47

Ole Sohn (SF):

Jeg vil starte med at sige, at jeg vedkender mig min jyske kulturarv, så det kan godt ske, at nogle af endelserne i mine formuleringer halter lidt. Jeg er helt opmærksom på, at Justitsministeriets lovkontor ikke ringer til skatteministeren, men til Skatteministeriets medarbejdere, som arbejder med loven.

Men der må jo være sket en misforståelse. Justitsministeriets lovkontor kontakter Skatteministeriets embedsmænd og siger, at den lov ikke kan vedtages, sådan som den er lavet, fordi det ville være i strid med grundloven. Det er åbenbart sagt på en måde, der kan misforstås, og det er blevet misforstået af medarbejderen i Skatteministeriet, som så på et misforstået grundlag orienterer ministeren.

Så er det vel naturligt at spørge: Når en så klar procedure om, hvordan en lov skal forberedes, kan misforstås, er det så nok bare at bede ministeren om at iagttage de gældende regler og procedurer? Så bør der vel være en ny skærpet procedure. For jeg går ikke ud fra, at Justitsmini-

steriets lovkontor kontakter Skatteministeriet og siger: Man kan måske diskutere det her. Enten siger man: Det er inden for reglerne, eller det er uden for reglerne.

Kl. 16:48

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 16:48

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu har jeg ikke personligt været nede og lave nærstudier af, præcis hvilke kommunikationslinjer der har været; hvor mange elementer, der har været, eller noget sådant. Jeg har forholdt mig til de oplysninger, jeg har fået.

Men det, der jo er den absolutte hovedregel, er, at når regeringen fremsætter et lovforslag, så passerer det Justitsministeriets lovtekniske kontor. Det er jo sådan set den procedure, som er det bedste værn og en sikring mod en gentagelse. Derfor er det sådan set også den procedure, det er indskærpet over for ressortministrene at iagttage.

Kl. 16:49

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 16:49

Line Barfod (EL):

Først vil jeg gerne sige til ministeren, at der mig bekendt ikke er nogen partier i Folketinget, der går ind for mindretallets diktatur, men man kunne godt nogle gange blive i tvivl om, om der er nogen partier i Folketinget, der går ind for flertallets diktatur, og som mener, at flertallet, fordi de har flertal, i stort omfang kan gøre, som det passer dem. Det undrer mig lidt, at statsministeren bliver ved med bare at tale om, at det er procedurefejl, som om det sådan er lidt småting, man taler om, og som om det er utrolig undskyldeligt. Vi taler om, at skatteministeren er gået i gang med at administrere efter en lov, der ikke var vedtaget.

Nu skal vi ikke have en lang juridisk diskussion her, men jeg ved, at statsministeren er klar over, at der ikke er noget krav i straffeloven om, at man skal kende al lovgivning. Det, der er afgørende, er, om man ved, hvad det er for en handling, man foretager. Og skatteministeren har altså godt vidst, at han gik i gang med at administrere efter loven, før den var vedtaget.

Kl. 16:50

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 16:50

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jo, men jeg vil bare sige vedrørende det historiske, at det altså ikke var mig, der trak den debat frem; det var faktisk fru Line Barfod, der trak passager af Venstres glørværdige historie op, og så synes jeg, det var passende at returnere ved at trække måske mindre glørværdige passager af andre partiers historie op. Og så kan man da glæde sig over, hvis erkendelsen har bredt sig så meget, at alle uanset historien nu i dag vedkender sig parlamentarisme og demokrati.

Jeg ønsker heller ikke at indlede nogen straffelovsdiskussion; det har jeg slet ikke forudsætningerne for. Jeg mener dog at kunne erindre, at der grundlæggende er krav om forsæt, og derfor trak jeg det element frem over for hr. Carsten Hansen, som bliver ved med at citere fra et ritzautelegram, der også relaterer sig til et spørgsmål om, hvilke tillidsposter hvilke mennesker beklæder i Venstre. Og der må jeg bare sige, at det i den diskussion for mig ikke er ligegyldigt, at det uomtvisteligt er sådan, at skatteministeren ikke har haft noget fortsæt om at bryde grundlæggende lovgivning.

Kl. 16:51

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 16:51

Line Barfod (EL):

Nu er tiden her ikke til længere juridiske forelæsninger og debatter frem og tilbage. Det, som jeg har lært er afgørende, er, at man er klar over, hvilken handling man begår; det er ikke, at man er klar over, om den er strafbar eller ej.

Hvis man stjæler en anden mands ting, er det nok, at man tager den anden mands ting; det er ligegyldigt, om man ved, at det står i straffeloven, at det er tyveri. På samme måde er skatteministeren altså her gået i gang med at administrere efter en lov, der ikke var vedtaget – skatteministeren har vidst det – og så kan vi diskutere i lang tid, hvorvidt skatteministeren og resten af regeringen må formodes at være klar over, at love skal vedtages i Folketinget, før de kan gøres gældende. Så stor tillid har jeg dog til regeringen, at jeg faktisk tror, det er alle ministre bekendt. Derfor mener jeg, det er et problem, når statsministeren bliver ved med at tale om procedurefejl, som om det bare er nogle småting, og ikke tager fat i det problem, der handler om, at man mener, at man, fordi man har flertallet, kan slippe af sted med langt mere, end man ellers ville kunne.

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 16:52

Det første punkt på dagsordenen er:
1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 16:52

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):
Jo, men hvis man straffes for at tage en anden mands ting, er det i hvert fald også en forudsætning, at man ved, at det er en anden mands ting, man tager. Altså, hvis man nu f.eks. ved en fejltagelse tager en anden mands ting, vil den mand, hvis ting man tager, jo altså opleve det, som om han er blevet bestjålet; men man bliver jo ikke dømt for tyveri, hvis det vitterlig er sådan, at man ikke har haft forsæt til det og det er en hændeligt opstået situation. Så også i straffeloven er det jo sådan set af interesse, hvad det er for et forsæt, hvad det er for et motiv, man har.

Derfor synes jeg, det er relevant at understrege, at sådan som den her sag er oplyst for mig, har skatteministeren jo altså ikke haft noget forsæt; han har jo ikke haft noget politisk motiv, han har ikke haft nogen intention om ikke at respektere grundlæggende lovgivning i det her samfund. Han har haft et politisk motiv for at sætte det her i værk, som der i øvrigt er et flertal i Folketinget der står bag. I den form, det så er sket, er det jo åbenlyst, at det er kritisabelt – det er også derfor, der er et enigt Folketing, der nu gør den bemærkning – og det er lige så åbenlyst, at det selvfølgelig er mit fremadrettede ansvar at sørge for at tilrettelægge en arbejdsform i regeringen, der gør, at noget sådant ikke gentager sig. Det har jeg redegjort for hvordan jeg har håndteret; der bliver ikke taget yderligere skridt end dem, der er taget, og jeg noterer mig med tilfredshed, at et enigt Folketing tager det til efterretning.

Kl. 16:53

Formanden:
Tak til statsministeren. Det var det sidste. Hermed er forhandlingen sluttet.

Som oplyst finder afstemningen om det fremsatte forslag til vedtagelse sted tirsdag den 26. maj 2009.

Kl. 16:54

Formanden:
Det betyder så, at vi, når det gælder selve dagsordenens opfølgning, vender tilbage til spørgetiden, og det spørgsmål, der er det næste i rækkefølgen, er spørgsmål 15, der er stillet til indenrigs- og socialministeren af fru Pernille Vigsø Bagge.

Nu vil jeg medgive, at der stadig er tid til hastespørgslen, men det er bare upraktisk, at den fortsætter i et andet regi, og at man slet ikke hører det. Ja, jeg anerkender, at det er inden for de 2 timer, men vi havde egentlig udtømt talerækken.

Kl. 16:55

Spm. nr. S 2208

15) Til indenrigs- og socialministeren af:
Pernille Vigsø Bagge (SF):
Set i lyset af ministerens tidligere afvisning af uro i Venstre som følge af de forestående madordninger hvad er da ministerens holdning til, at mere end hver anden Venstre-udvalgsformand er utilfreds med rammerne (Danske Kommuner den 30. april), og at eksempelvis Venstres byrådsgruppe i Nyborg har henvendt sig til Venstres folketingsgruppe for at udtrykke stor utilfredshed med ordningen?

Formanden:
Så skylder vi fru Pernille Vigsø Bagge, at vi nu går i gang med spørgetiden, og vi begynder med, at fru Pernille Vigsø Bagge lige læser spørgsmålet til ministeren op.

Kl. 16:55

Pernille Vigsø Bagge (SF):
Set i lyset af ministerens tidligere afvisning af uro i Venstre som følge af de forestående madordninger hvad er da ministerens holdning til, at mere end hver anden Venstreudvalgsformand er utilfreds med rammerne, som det fremgår af Danske Kommuner den 30. april, og at eksempelvis Venstres byrådsgruppe i Nyborg har henvendt sig til Venstres folketingsgruppe for at udtrykke stor utilfredshed med ordningen?

Kl. 16:55

Formanden:
Ministeren.

Kl. 16:55

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Som jeg også tidligere har givet udtryk for, ved jeg godt, at det er en meget stor opgave for kommunerne at indføre madordninger i alle dagtilbud pr. 1. januar. Jeg synes dog også, at det er væsentligt at nævne, at kommunerne har kendt til loven siden februar 2008, hvor finanslovaftalen blev indgået.

Loven om frokost i daginstitutioner er en del af kommuneøkonomaftalen for 2009, som regeringen og KL har indgået.

KL, Kommunernes Landsforening, repræsenterer som bekendt alle kommunerne og forhandler således på samtlige kommuners vegne. Kommunernes Landsforenings formand, Erik Fabrin, har tidligere over for regeringen meddelt, at kommunerne godt kan overholde aftalen, og at man dermed kan nå at implementere loven, inden den træder i kraft 1. januar 2010.

Jeg kan så oplyse, at KL har varslet at ville rejse endnu et økonomisk krav ved kommuneøkonomiforhandlingerne, selv om økonomien bag loven efter regeringens opfattelse er forhandlet på plads.

Derfor synes jeg, det er upassende at forholde mig yderligere til spørgsmålet, da det nu er rejst som en del af forhandlingstemaet med KL.

Kl. 16:57

Formanden:

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 16:57

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Vi havde jo et samråd den 30. april, hvor ministeren tilkendegav, at Erik Fabrin fuldstændig havde afvist, at der skulle være problemer med det her forslag, og hvor det kom frem, at ministeren ikke mente, der på nogen som helst måde skulle ændres så meget som et komma i det her forslag. Jeg spurgte på det samråd, om man kunne forestille sig, at det her blev en del af forhandlingerne med KL i år i forbindelse med kommuneaftalen for næste år, og det afviste ministeren også at det skulle blive.

Men nu ser sagerne anderledes ud, for samme dag udkom der en udgave af Danske Kommuner, hvor det fremgik, at halvdelen af Vestres egne børn og unge-udvalgsformænd simpelt hen var dybt utilfredse med det her forslag. Senere er det kommet frem, at formanden for KL's Børne- og Kulturudvalg, Jørn Sørensen, også ville have det her til at indgå i forhandlin-

gerne. Ergo er der noget, der tyder på, at det her forslag altså ikke fungerer, som det er skitseret fra regeringens side.

Jeg kan godt forstå, at det er svært for ministeren at stå her og forhandle med mig, men jeg må dog kunne få en tilkendegivelse af, om ministeren har tænkt sig alligevel at rykke et komma i den her lovgivning.

Kl. 16:58

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:58

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Jeg står naturligvis også ved det, som jeg svarede på samrådet, nemlig at regeringen altså havde indgået den her aftale med KL. Derfor havde jeg ikke på nogen måde intentioner om at skulle drøfte den aftale igen, eftersom en aftale for mig er en aftale, og når man indgår en aftale, skal begge aftaleparter overholde den.

At KL har et ønske om at tage det med til forhandlingsbordet nu, er alene KL's valg. Det har overrasket mig, eftersom KL's formand, Erik Fabrin, gentagne gange gennem hele foråret har bekræftet, at der er en aftale, at vi når det, og at vi overholder aftalen. Så det var naturligvis en overraskelse for mig, at det blev lagt på forhandlingsbordet, men eftersom det er på forhandlingsbordet, er det naturligvis i respekt for det forhandlingsforløb, der er, at jeg ikke kan kommentere yderligere på, hvad et forhandlingsforløb eventuelt måtte afstedkomme.

Kl. 16:58

Formanden:

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 16:59

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jamen så til selve spørgsmålet, som jeg har stillet. Hvilket indtryk gør det på ministeren, at så mange af ministerens egne partifæller fuldstændig afviser, at det her forslag kan gennemføres, for der er jo ikke bare tale om, at det er svært at gennemføre det i mange kommuner, at det er besværligt. Mange kommuner peger på, at det er lodret umuligt, og borgmesteren i Nyborg, som så vidt jeg ved også er Venstremand, siger, at det er ganske umuligt i Nyborg at gennemføre den her lovgivning fra 1. januar. Hvordan påvirker det ministeren helt konkret, og hvad tænker ministeren, der skal blive af denne ordning i de kommuner, som allerede har meldt ud, at den ikke bliver en realitet?

Kl. 16:59

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:59

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Jeg forholder mig naturligvis til den aftale, der blev indgået, en aftale, som både KL og regeringen var enige om, da den blev lavet. Der var nemlig oprindeligt lagt op til, at kommunerne kunne hæve forældrebetalingen med 3 procentpoint fra de 25 pct. forældrebetalingsandel op til 28 pct.

Så var det så, at det sidste år under økonomi-forhandlingerne blev aftalt, at forældrebetalingen kunne hæves med op til 5 procentpoint, altså til i alt 30 pct. af bruttodriftsudgiften i dagtilbuddet, og når kommunerne så har fået det her loft for forældrebetaling på 30 pct., så svarer det samlet set for samtlige kommuner under et til et gennemsnit på 25 kr. pr. barn pr. frokostmåltid. Og det er sådan set det, der har været hele udgangspunktet for aftalen og det, som KL under et har nikked til kunne lade sig gøre, og det er naturligvis stadig væk det, jeg forholder mig til i den aftale, der er indgået.

Kl. 17:00

Formanden:

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 17:00

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Der er overhovedet ikke noget nyt i det, ministeren siger, og det, ministerens egne partifæller ude i kommunerne efterspørger, er noget nyt. Ja, det eneste nye er måske, at der skulle være 25 kr. pr. måltid mad. Det er der stor diskussion om. Faktisk er realiteten en helt anden.

Jeg vil godt have lov til at læse et citat fra Erik Fabrin fra den 19. marts. Da var ministeren ganske vist ikke udnævnt til minister endnu, men jeg går ud fra, at ministeren også orienterer sig bagudrettet. Da sagde Erik Fabrin på KL's årsmøde, og jeg citerer:

Kommunerne skal overvinde en række barrierer, inden der kan sættes over til kartofler. Der skal ikke alene en del papirarbejde til i samarbejde med Fødevarestyrelsen, men også skaffes køkkenpersonale, hvis ungerne ikke kun skal spises af med vakuumindepakket mad. Citat slut.

Nu ved jeg godt, at ministeren har tilkendegivet, at det er ganske glimrende med vakuumindepakket mad, men der er selvfølgelig rigtig mange forældre og rigtig mange daginstitutioner, der er utilfredse med, at det bliver buddet.

Mener ministeren ikke, at der er brug for et nyt svar på de her ret presserende spørgsmål?

Kl. 17:01

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:01

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

På nuværende tidspunkt mener jeg ikke, der er behov for et nyt svar. Jeg kan af ganske gode grunde jo ikke bare komme med et nyt svar, men må vedblive med at sige, hvad hele udgangspunktet for forhandlingen var. Nu fik jeg sagt i mit foregående svar, at det er omkring de 25 kr. pr. barn pr. måltid, og jeg er med på, at det er kommunerne under et; det vil sige, at der kan være kommuner, hvor beløbet er lavere, og der er også kommuner, hvor beløbet er højere. Men samtidig vil jeg altså også godt understrege, at der også er afsat midler til kommunernes investeringer i køkkener, uanset om det er produktionskøkkener eller anretterkøkkener, man ønsker. Der er etableret en kvalitetsfond netop med henblik på at løfte de fysiske rammer for børn og unge på dagtilbud og også for både folkeskolen og ældreområdet. Kvalitetsfonden er på i alt 22 mia. kr. til statslig medfinansiering af kommunale investeringer i den her periode. Så der er i høj grad også afsat midler til investeringerne her.

Kl. 17:02

Formanden:

Tak til fru Pernille Vigsø Bagge. Her sluttede spørgsmål nr. 15.

Næste spørgsmål bliver spørgsmål nr. 17, idet spørgsmål nr. 16 som tidligere meddelt er udgået til skriftlig besvarelse.

Spørgsmål nr. 17 er også til indenrigs- og socialministeren, og det er stillet af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 17:02

Spm. nr. S 2217

16) Til indenrigs- og socialministeren af:

Mette Frederiksen (S):

Vil ministeren være med til at indføre en generel rettighed for hjemløse om adgang til egnet bolig, efter at det er kommet frem i Ekstra Bladet den 15. maj, at hjemløse på grund af pladmangel på herberger i Københavnsområdet er tvunget til at sove på gaden, hvor forholdene er både utrygge og usikre?

(Spørgsmålet er udgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 17:02

Spm. nr. S 2225

17) Til indenrigs- og socialministeren af:
Yildiz Akdogan (S):

Deler ministeren Red Barnets og SFI's bekymring omkring den stigende fattigdom blandt børn i Danmark, og hvad agter ministeren at gøre ved det?

Formanden:

Værsgo at formulere spørgsmålet.

Kl. 17:02

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Deler ministeren Red Barnets og SFI's bekymring omkring den stigende fattigdom blandt børn i Danmark, og hvad agter ministeren at gøre ved det?

Kl. 17:03

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:03

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-

mann):
Jeg deler til fulde undersøgelsens synspunkt om, at det er vigtigt at være opmærksom på børn, som risikerer social marginalisering og har behov for særlig støtte. Vi skal som samfund træde til, hvis børn vokser op under vilkår, hvor der ikke tages hånd om deres behov.

Som jeg har sagt det mange gange i forbindelse med debatten om det her spørgsmål, skal vi modvirke social marginalisering og sikre, at børnene og familierne som helhed får de nødvendige ressourcer til at få et godt liv. For mig at se handler det lige så meget om sociale ressourcer, som det handler om økonomiske ressourcer.

Når det er sagt, bliver vi altså nødt til at holde fast i, at forældre i lavindkomstgruppen ikke pr. definition er dårlige forældre, og at børnene ikke pr. definition er socialt udsatte. Det er desværre en antagelse, som ligger implicit i oppositionens retorik om det her spørgsmål.

Vi skal også huske, at undersøgelsen tydeligt siger, at stigningen i den relative fattigdom netop ikke skyldes, at flere børnefamilier har fået færre penge mellem hænderne. Derfor vil jeg egentlig også ønske, at vi kunne holde fast i proportionerne frem for at tegne et billede af en ren forarmelse. Men jeg må efterhånden erkende – spørgsmål efter spørgsmål, samråd efter samråd – at oppositionen bare har andre interesser end at formidle tingenes sande tilstand.

Kl. 17:04

Formanden:

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 17:04

Yildiz Akdogan (S):

Tak til ministeren. Faktisk er baggrunden for det her spørgsmål – selv om ministeren synes, vi gentager os selv ret meget i oppositionen – endnu en rapport. Senest fra Red Barnet, før den har der været en fra SFI, en fra CASA, og der har været Arbejdsmarkedets Erhvervsråds rapport. Alle de her forskellige rapporter fremhæver gang på gang, at fattigdommen er stigende, og at fattigdommen rammer en udsat, uskyldig gruppe, nemlig vores børn. Så det er ikke bare en sang fra de varme lande, skulle jeg til at sige, det er faktisk et reelt problem, vi har at gøre med her.

I Socialdemokratiet er vores vision at skabe lige muligheder for alle, det er at løfte dem, der har det dårligst, og en af de ting, vi virkelig arbejder for, er at bryde den negative sociale arv. Når jeg så ser på, hvad vi har at gøre med her, er det ifølge Red Barnets og SFI's undersøgelse en gruppe af børn, tallet siger 59.200 børn, som lever i det, der hedder børnefattigdom. Det er nogle børn, der har det meget svært, det er nogle børn, der ikke kan komme med på klasseturene, det er nogle børn, der skal holde ferie i boligblokken i stedet for nede syd på modsat deres kammerater. Det er nogle børn, der adskiller sig meget, og man kan bl.a. se det på deres tøj og deres sundhed, på deres tænder.

Børnenes trivsel er ekstremt vigtig, og selv om socialministeren synes, at oppositionen klager lidt for meget, synes vi, at det er et ret vigtigt område at gøre opmærksom på, fordi børnene trods alt er vores fremtid, og når det er 59.000 børn, synes vi helt klart, at der skal handles hurtigst muligt.

Med reference til netop de undersøgelser ved vi som sagt, at børnenes trivsel er med til at skabe en negativ spiral. Når børnene ikke trives, får det konsekvenser for deres læring, og det får konsekvenser for deres fremtid, for deres uddannelse, så vi har faktisk at gøre med en gruppe, vi kan risikere at tabe på sigt.

Mener ministeren, at regeringen har taget initiativer nok i dag, for at vi ikke skal risikere, at netop den her udsatte gruppe skal falde helt på gulvet? Det er jo en hel generation, vi kommer til at tabe her.

Kl. 17:06

Formanden:
Ministeren.

Kl. 17:06

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Lad mig starte med at sige til den første del af spørgerens spørgsmål om det at sikre lige muligheder for børnene i Danmark, at vi naturligvis er rørende enige. Det er klart, at jeg netop som landets socialminister har ansvaret for at sikre, at udsatte børn i Danmark kan få hjælp, når de har behov for det, og det uanset hvad årsagen til dette behov måtte være. Det ligger mig meget på sinde, og det er jeg da optaget af. Jeg er også optaget af at sikre gode opvækstvilkår for alle børn. Hvem er ikke det?

Jeg tror bare som sagt ikke, at det ene og alene handler om økonomi, og det er der, jeg er forundret over Socialdemokraternes ensidige fokusering på økonomi. For mig at se handler udsathed altså i dag i lige så høj grad om mangel på sociale og kulturelle ressourcer. Når børnene mangler ressourcer, hænger det jo ofte sammen med, at de vokser op i familier, hvor forældrene har samme mangler. Det kan f.eks. skyldes misbrug, psykisk sygdom eller andre sociale vanskeligheder, og det er naturligvis en af mine fornemste opgaver at sikre, at rammerne for, at disse familiers ressourcer styrkes, naturligvis også for børnenes skyld.

Det handler om, at børnene får hjælp, når de har behov for det, og gerne så tidligt som overhovedet muligt, og det handler om at hjælpe forældrene med de sociale vanskeligheder, de kæmper med. Så selv om SFI-undersøgelsen slår fast, at relativ fattigdom i Danmark ikke handler om, at børn går sultne i seng, skal vi selvfølgelig være opmærksomme på børnenes behov, det er klart.

Kl. 17:08

Formanden:

Så er det fru Yildiz Akdogan.

Kl. 17:08

Yildiz Akdogan (S):

Det glæder mig, at ministeren også er opmærksom på, at børnenes behov skal i første række, og ministeren går også ind for lige muligheder. Men hvis man kigger på, hvem der egentlig bliver ramt af den her fattigdom, drejer det sig bl.a. om børn mellem 8 og 13 år, børn af enlige forsørgere, børn af forældre uden kompetencegivende uddannelse, børn af arbejdsløse og indvandrerbørn. Kort sagt er det børn i fattigdom hos de fa-

milier, der er allermost udsat i det danske samfund. Spørgsmålet er, hvordan vi så skal beskytte de her børn, så de ikke havner i et tomrum, men at der kan ske et løft.

Red Barnet har på baggrund af rapporten foreslået en række initiativer. En del af de initiativer har Socialdemokratiet faktisk også foreslået, f.eks. netop at sikre, at skoler og daginstitutioner får ressourcer til at hjælpe disse børn ud af isolation og ind i fællesskabet, at etablere gratis måltid mad-ordninger, forebyggelse for børnefamilier osv. osv.

En anden ting, rapporten også skriver om, er fastsættelse af en fattigdomsgrænse. Og jeg vil egentlig gerne høre, om ministeren overvejer at prøve at være med til at lave en sådan definition, dvs. fastsættelse af en fattigdomsgrænse, så vi ved, hvem vi har at gøre med, og hvordan vi kan forholde os til den her definition.

Kl. 17:09

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:09

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Ja, det har jeg jo heldigvis også svaret på rigtig mange gange, fordi for mig at se er fattigdom et overordnet begreb, som altså ikke kun handler om kroner og øre.

Jeg deler til fulde undersøgelsens synspunkt om, at det naturligvis er vigtigt at være opmærksom på børn, som risikerer social marginalisering, og som har behov for støtte, og vi skal som samfund træde til, hvis børn vokser op under vilkår, hvor der ikke tages hånd om deres behov.

Med hensyn til det her med de sociale ressourcer og også økonomiske ressourcer bliver vi stadig væk nødt til at holde fast i, at forældre i en lavindkomstgruppe, altså ikke pr. definition er dårlige forældre, og at børnene altså ikke pr. definition er socialt udsatte. Det er bare den antagelse, der ligger implicit i oppositionens retorik omkring det her spørgsmål, og det er jeg meget forundret over.

Så jeg synes, det er meget væsentligt, når vi taler om socialt udsatte børn, at vi husker hele billedet, og jeg tror ikke, at definitioner af grænser i den ene eller den anden retning egentlig gør noget konkret over for socialt udsatte børn. Det gør bl.a. alle de initiativer, som spørgeren i øvrigt også selv er bidragyder til, når vi taler barnets reform osv., hvor vi netop har fokus på

at bryde den negative sociale arv og fokus på at hjælpe børn i en socialt udsat situation.

Kl. 17:11

Formanden:

Så er det fru Yildiz Akdogan.

Kl. 17:11

Yildiz Akdogan (S):

Jeg er også meget interesseret i at få hele billedet frem, og min hensigt med spørgsmålet er bestemt ikke at stigmatisere og udstille forældrene, fordi de har det økonomisk dårligt. Det er jo ikke forældrenes skyld, at situationen er, som den er; det er bl.a. os politikere og de rammer, vi skaber med vores politiske beslutninger, der er skyld i det.

Det vil så sige, som jeg forstår det, at ministeren er enig i, at vi skal følge en af Red Barnets anbefalinger og fastsætte en fattigdomsgrænse. Er det korrekt forstået?

Kl. 17:11

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:11

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Nej, det var ikke korrekt forstået.

Kl. 17:11

Formanden:

Hermed sluttede spørgsmål nr. 17. Tak til fru Yildiz Akdogan.

Det betyder, at vi går til spørgsmål 18, der stadig er til indenrigs- og socialministeren, men nu af hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:11

Spm. nr. S 2228

18) Til indenrigs- og socialministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Er det rimeligt, at man i lov om valg af danske repræsentanter til Europa-Parlamentet (lov nr. 609 af 14. december 1977) tillader valgforbund mellem partier og bevægelser, hvilket strider imod de gældende regler ved valg til Folketinget?

Formanden:

Værsø til hr. Hans Kristian Skibby, som starter med at læse spørgsmålet op.

Kl. 17:12

Hans Kristian Skibby (DF):

Nogle siger jo lidt vittigt, at Dansk Folkeparti vil gribe enhver lejlighed til at diskutere EU og specielt også EU-valget her i Folketinget, og jeg vil

selvfølgelig også gerne bidrage til, at det bliver taget alvorligt.

Mit spørgsmål drejer sig om den eksisterende valglov, der ligger til grund for valg til Europaparlamentet, som vi netop står over for at skulle have. Jeg vil gerne spørge indenrigsministeren, om indenrigsministeren finder det rimeligt, at man i lov om valg af danske repræsentanter til Europaparlamentet, lov nr. 609 af 14. december 1977, tillader valgforbund mellem partier og bevægelser, hvilket strider mod de gældende regler for valg til Folketinget.

Kl. 17:12

Formanden:

Jeg vil lige sige, at meningen jo er, at man alene stiller spørgsmålet til ministeren – og var det ikke lidt mere end spørgsmålet?

Kl. 17:12

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg læste spørgsmålet op.

Kl. 17:13

Formanden:

Var det kun spørgsmålet? Så har jeg hørt mere, end der står.

Så er det ministeren, værsø.

Kl. 17:13

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Det var vel et udtryk for kunstnerisk frihed til lige at starte med. Men spørgsmålet blev læst op til sidst, og det korte svar på spørgsmålet om, hvorvidt det er rimeligt, er ja.

Der er nemlig gode grunde til at tillade indgåelse af valgforbund ved europaparlamentsvalg. Reglerne om indgåelse af valgforbund i europaparlamentsvalgloven skal først og fremmest ses i lyset af, at der procentuelt kræves et stort antal stemmer for at opnå et mandat til Europaparlamentet. Reglen om, at der kan indgås valgforbund, er herved med til at sikre, at også mindre partier har mulighed for at opnå et mandat.

Når også mindre partier har mulighed for at opnå repræsentation i Europaparlamentet, sikres det, at forskellige holdninger bliver repræsenteret i parlamentet, og det synes jeg er udtryk for et sundt og demokratisk princip. Indgåelse af valgforbund er også den bedste måde at sikre, at vi undgår stemmespild.

Det er disse synspunkter, som var grunden til, at man ved vedtagelsen af europaparlamentsvalgloven i 1977 gav mulighed for at indgå valgforbund, og jeg synes, at synspunkterne stadig er gældende. Derfor har jeg ingen planer

om at søge at afskaffe adgangen til at indgå i valgforbund ved europaparlamentsvalgene, da jeg synes, den er ganske rimelig.

Kl. 17:14

Formanden:

Så er det hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:14

Hans Kristian Skibby (DF):

Man kan sige, at svaret desværre nok var forventeligt, men jeg vil gerne stille et par spørgsmål til ministeren alligevel. Nu nævner indenrigsministeren jo selv, at man derved kan undgå stemmespild, og det er faktisk også et af de argumenter, som bliver brugt af Venstres egen partisekretær, Jens Skipper Rasmussen, over for Ritau den 7. maj, hvor han er citeret for at sige:

»Jo mere man står sammen, jo større er chancen for, at det kan udløse et ekstra mandat. Sådant undgår vi stemmespild.«

Hvis vi ser på argumentationen ud fra den betragtning, at man ønsker at tilgodese de mindre partier, så er det jo faktisk sådan, at valgforbundene er med til at øge risikoen for, at de mindre partier ikke opnår valg, medmindre de er med i et valgforbund. Der vil jeg gerne spørge ministeren, om hun ikke kan se det urimelige i, at nogle partier er i valgforbund, mens andre ikke er det, og at man derved faktisk risikerer, at nogle partier, der har fået færre stemmer end andre partier, får et mandat, hvorimod de, der har fået flest stemmer, står tilbage uden nogen mandater.

Kl. 17:15

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:15

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Nej, det kan jeg sådan set ikke se det urimelige i, og det synes jeg egentlig jeg redegjorde meget detaljeret for i mit første svar. For når også mindre partier har mulighed for at opnå repræsentation i Europaparlamentet, så sikres det jo netop, at vi får muligheden for, at forskellige holdninger bliver repræsenteret i parlamentet, og det synes jeg som sagt er udtryk for et sundt og demokratisk princip.

Jeg mener altså ikke, at der er tale om, at stemmerne går til spille. Der, hvor man kunne have en bekymring, er, om man som vælger har mulighed for at vide, om det parti, man nu stemmer på, også rent faktisk har mulighed for... nej, nu blinker lampen. Lad os komme ind på det i næste svar.

Kl. 17:16

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:16

Hans Kristian Skibby (DF):

Det vil altså sige, at vi kan konstatere, at indenrigsministeren mener, at det er rimeligt, at et parti, der har fået færre stemmer ved et europaparlamentsvalg, får et mandat, hvorimod et parti, der har fået flere stemmer, ikke får et mandat.

Hvis man ser det ud fra et demokratisk synspunkt, skulle man da mene, at hvis et parti har fået 7,0 pct. af vælgernes stemmer ved europaparlamentsvalget og et andet har fået 6,2 pct., burde man, hvis man er en ægte demokrat, fair og retfærdigt gå ind at sige, at partierne selvfølgelig skal have mandater efter opbakning.

Det er jo ikke rimeligt, at f.eks. De Radikale, fordi de har valgforbund med SF, kan få et mandat, selv om de får færre stemmer end Dansk Folkeparti – for at tage et eksempel. Det er jo ikke rimeligt, og det er jo ikke fair. Jeg synes måske, at ministeren glider lidt for let af i sit svar på mit spørgsmål. Synes ministeren, at den måde, man tilgodeser partierne på i dag, er fuldt ud demokratisk?

Kl. 17:17

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:17

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Jeg kan godt høre på det hele, at vi er nødt til at blive lidt tekniske, for det er jo sådan set lidt teknisk.

Lad mig starte med at slå fast, at der jo ikke i praksis er nogen valgmetode, som kan sikre fuldt forholdsmæssighed i mandatfordelingen. Da mandater skal fordeles som hele størrelser, og da partiernes stemmer meget sjældent for ikke at sige aldrig falder, så hvert partis andel af stemmerne nøjagtigt svarer til et helt antal mandater, er det jo i virkelighedens verden ikke muligt at sikre matematisk fuld overensstemmelse mellem de enkelte partiers stemmeandele og mandatandele.

Derfor vil en hvilken som helst valgmetode i praksis give nogle partier og nogle vælgere overrepræsentation i forhold til den gennemsnitlige repræsentation.

Kl. 17:18

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:18

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu sagde indenrigsministeren jo selv, at man kunne blive lidt teknisk, og vi kan da også godt tage udgangspunkt i en simpel beregning, som er blevet foretaget af Altinget.dk, som er den her hjemmeside, der arbejder meget med politisk stof.

Der kan man jo se i den her mandatopgørelse, som professor Søren Risbjerg Thomsen er kommet frem til, at SF, Socialistisk Folkeparti, opnår 3 mandater ud af de 13 mandater med 17,4 pct. af stemmerne, hvorimod Dansk Folkeparti med 12,0 pct. af stemmerne kun får 1 mandat. Det vil sige, at 17 pct. giver 3 mandater og 12 pct. giver et mandat. Det kan man jo ikke forsvare som værende fuldt ud demokratisk, al den stund at SF netop får det tredje mandat, fordi de får overskydende stemmer fra Socialdemokraterne og De Radikale.

Vil ministeren ikke bekræfte, at det er den måde, det foregår på i virkeligheden, og at det reelt betyder, at et unions skeptisk mandat vil gå tabt og endnu en hallelujarepræsentant vil komme ind i Europa-Parlamentet, hvis den her måling ellers viser sig at holde stik?

Kl. 17:19

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:19

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Jeg kan høre, at spørgeren fisker efter, at man skulle overveje at bruge den største brøks metode ved opgørelse af valgresultatet. Den d'Hondtske metode, som er den metode, vi bruger til opgørelse af valgresultatet ved europaparlamentsvalget, har bare den egenskab, at den begunstigelse, som et valgssystem er nødt til at give enkelte af partierne, går til det parti, hvis vælgerrepræsentation fjerner sig mindst fra gennemsnittet.

Det, der ligger heri, er, at begunstigelsen typisk går til større partier, som bedre kan tåle at få tillagt et ekstra mandat, uden at partiets vælgerrepræsentation fjerner sig væsentligt fra gennemsnittet. Omvendt har den største brøks metode den ulempe, at det lille parti målt i forhold til sit stemmetal kan få en endnu større overrepræsentation, end det store parti kan få ved den her metode.

Virksomheden af, at et lille parti bliver overrepræsenteret med f.eks. et enkelt mandat, er særlig stort ved et europaparlamentsvalg, hvor der

kun er et begrænset antal mandater til fordeling. Derfor går jeg altså ikke ind for at bruge den største brøks metode ved europaparlamentsvalget.

Kl. 17:20

Formanden:

Hermed sluttede spørgsmål 18.

Foreløbig tak til hr. Hans Kristian Skibby. Spørgsmål 19 er udgået til skriftlig besvarelse, og derfor kommer vi til spørgsmål 20, som fortsat er til indenrigs- og socialministeren, men nu er det fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 17:20

Spm. nr. S 2232

19) Til indenrigs- og socialministeren af:

Thomas Jensen (S):

Finder ministeren, at der er belæg for en påstand om, at der vil ske en fordobling af det samlede antal nyopførte almene boliger, i og med at ældre- og plejeboliger udgør 79 pct. af det samlede antal nyopførte almene boliger i 2008, og hvor mange almene familieboliger forventer ministeren der vil blive opført i 2010 som følge af de foreslåede nye finansieringsregler?

Skriftlig begrundelse

Både statsministeren og ministeren har påstået, at der vil blive opført 4 – 5.000 nye almene boliger. Ministeren underbygger denne påstand med, at der vil ske en fordobling af antallet af opførte almene boliger, fordi den kommunale grundkapital halveres fra 14 til 7 pct. Da denne halvering allerede er gennemført for ældre- og plejeboliger, kan det ikke forventes at der vil ske en fordobling af nyopførte ældre- og plejeboliger. (Spørgsmålet er udgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 17:20

Spm. nr. S 2209

20) Til indenrigs- og socialministeren af:

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Vil ministeren på baggrund af de mange forældreprotester, som de kommende madordninger har givet anledning til, redegøre for sine overvejelser vedrørende normeringerne i daginstitutioner, der alt andet lige bliver yderligere presset af madordningerne, idet personalet i den forbindelse pålægges en række ekstra opgaver, hvor

børnene af sikkerhedsmæssige, praktiske eller tidsmæssige grunde ikke kan deltage?

Kl. 17:22

Formanden:

Fru Pernille Vigsø Bagge for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:20

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Spørgsmålet lyder: Vil ministeren på baggrund af de mange forældreprotester, som de kommende madordninger har givet anledning til, redegøre for sine overvejelser vedrørende normeringerne i daginstitutioner, der alt andet lige bliver yderligere presset af madordningerne, idet personalet i den forbindelse pålægges en række ekstra opgaver, hvor børnene af sikkerhedsmæssige, praktiske eller tidsmæssige grunde ikke kan deltage?

Kl. 17:21

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 17:21

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Jamen indledningsvis vil jeg godt bemærke, at børn i daginstitutioner altid har spist frokost i daginstitutionen. I nogle kommuner har børnene fået tilbud om frokost som en del af dagtilbudsydelsen, i andre kommuner har der været etableret forældrebetalte madordninger i de enkelte institutioner, mens andre kommuner igen eller andre institutioner har valgt, at børnene medbringer en madpakke hjemmefra. Sådan ser billedet ud i dag, så børnene spiser der jo sådan set allerede i dag. De opgaver, som knytter sig til, at børnene spiser frokost i institutionen som f.eks. borddækning og afrydning, har jo altid været håndteret i institutionen og mig bekendt uden problemer.

Den her nye lov sikrer, at alle børn i daginstitutioner får tilbud om et sundt måltid mad, også de børn, som vi kan have haft nogle bekymringer om, hvad angår det, de havde med hjemmefra, var sundt. Men her pålægger loven altså ikke pædagogerne en ekstra opgave i relation til frokosten, og derfor er det også mit indtryk, at loven ikke ændrer ved normeringerne i daginstitutionerne.

Kl. 17:22

Formanden:

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Vil det sige, at ministeren forestiller sig, at der skal være nogle børn, der rekvirerer maden ude fra dinner transportable-bilen, eller at maden skal komme flyvende ind i institutionen sådan af sig selv? Altså, det er fuldstændig urealistisk at lave en ny lov, der påfører adskillige daginstitutioner i det her land en ekstra opgave, som den ikke har haft hidtil, og så sige, at det ikke tager tid at udføre de her opgaver. Selvfølgelig er der pædagoger, der skal varetage håndteringen af de her madordninger, som er blevet indført. Det er jo relativt vanvittigt at påstå det modsatte.

Jeg ved godt, at der er madpakkeordninger rigtig mange steder i dag, hvor børnenes madpakke bliver opbevaret i køleskabet og så bliver taget ud, og så spiser børnene maden. Men det er jo ikke det samme som de her madordninger, som regeringen har lagt op til, forstås.

Kl. 17:23

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:23

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Jeg har svært ved at se, at det skulle ændre markant på det pædagogiske arbejde i institutionerne i dag. Der er jo mangeartede madordninger, der er mangeartede måder at løse det på. Den frihed ligger jo lige præcis også i lovgivningen, at kommunerne og institutionerne – eller kommunerne kan tilrettelægge det, som de ønsker det. Så f.eks. i de institutioner, som i dag har en madmor eller en madfar ansat, ville det da være oplagt, at man kunne blive enige om, at de institutioner kunne fortsætte den madordning, de måtte have, hvor andre institutioner får maden bragt og skal have den på et bord og skal have den anrettet. Det ser jeg sådan set som en vigtig del af en pædagogisk opgave, som børnene også kan deltage i, så jeg har vanskeligt ved at se, at selve måltidsafviklingen, hvis man skal kalde det det lidt teknisk, kan blive et problem i forhold til normeringen. Jeg kan sagtens forestille mig, at børnene aktivt kan deltage i det og endda med et godt pædagogisk udbytte for både børn og medarbejdere.

Kl. 17:24

Formanden:

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Børnerådet og SFI og Red Barnet og alle mulige andre laver sådan nogle trivselsundersøgelser om, hvordan det er at være barn i Danmark. Det er relativt godt at være barn i Danmark. Men noget, der hele tiden bliver peget på, er mangel på synlige og nærværende voksne.

Nu vil regeringen så indføre en ordning, som i mange, mange daginstitutioner ikke er daglig praksis i dag, hvor man nogle steder skal lave mad i institutionen, og nogle steder skal have maden bragt, og nogle steder skal tilberede maden, som er kommet vacuumpakket eller færdig. Det vil alt andet lige kræve mandskabstimer, som der ikke er sat penge af til i det pågældende forslag – i hvert fald ikke, hvis det er det samme forslag, der giver 25 kr. i snit pr. måltid, som ministeren tilkendegav før. Der er ikke sat en krone af til pædagogtimer.

Er det ikke bekymrende, når vi ved, at mangel på nærværende voksne er et stort trivselsproblem i det danske samfund i dag, at man så laver sådan et forslag, hvor der ikke er sat så meget som en time af til den pædagogtid, der går med de her madordninger?

Kl. 17:25

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:25

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Jamen det her med synlige og nærværende voksne – både forældre og pædagoger osv. – er vi jo fuldstændig rørende enige om.

Derfor er det mig helt mærkværdigt, at spørgeren sådan får det til at lyde, som om det at få maden bragt i institutionen eller få maden tilberedt i institutionen eller få maden tilberedt i hele taget handler om, at de voksne så ikke vil være nærværende eller ikke vil være tilstede.

Det er da i høj grad muligt at lave det som en pædagogisk aktivitet, altså, dermed mener jeg, at medarbejderne, som de da er det i dag, også deltager i måltidssituationer.

Jeg synes, det er utrolig trist, at oppositionen bruger så uendelig meget energi på at tale det her forslag ned. Nu bliver der mad i daginstitutionerne som en del af kerneydelsen, som oppositionen altid har været fortalere for. Oppositionen har så ønsket, at det skulle være gratis så at sige, altså, at alle skatteydere skulle betale for det – det er dér, vi har været uenige. Og det eneste, oppositionen kan, er kun at tage de sorte,

sorte briller på og have en mistillid og en mistro til pædagoger, som jeg sjældent har hørt.

Kl. 17:26

Formanden:

Så er det fru Lene Hansen som medspørger, før fru Pernille Vigsø Bagge får det sidste spørgsmål til ministeren. Fru Lene Hansen, værsgo.

Kl. 17:26

Lene Hansen (S):

Det er ikke os i oppositionen, der taler det her forslag ned. Det er vrede forældre ud over landet, det er vrede kommunalpolitikere ud over landet, som henvender sig til bl.a. oppositionsmedlemmerne og gør rede for de vanskeligheder, der findes udeomkring i kommunerne med hensyn til at indføre denne frokostordning på en rimelig måde. Der er rigtig mange forældre, som har meddelt mig, at de agter at fortsætte med at smøre den sædvanlige madpakke, og så ved de udmærket godt, at de derovent bliver nødt til at betale for en vare, de ikke ønsker at bruge. Er det ordentlig lovgivning?

Kl. 17:27

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:27

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Det korte svar er ja. For maden bliver en del af kerneydelsen, lige så vel som legeredskaberne på legepladsen i daginstitutionen er det. Hvis min søn ikke ønsker at bruge gyngerne på daginstitutionens legeplads, er det stadig væk en del af kerneydelsen, at der er gynger på daginstitutionens legeplads, og jeg bidrager stadig væk med min forældrebetalingssandel til, at der kan være gynger i daginstitutionen.

Jeg er helt med på, at forældre kan være utrygge ved, at der skal ske noget nyt. Jeg er helt med på, at al begyndelse er svær, og jeg er helt med på og lyttende over for, at der er kritiske røster over for det her forslag. Jeg har heldigvis også en tro på, at det her bliver rigtig godt, og at vi alle sammen bliver lettede over, at sund mad er en del af kerneydelsen i vores børns daginstitutioner.

Kl. 17:28

Formanden:

Fru Lene Hansen.

Kl. 17:28

Lene Hansen (S):

Jeg deler naturligvis ministerens forhåbninger om, at det her nok skal ende godt, men det afhænger vel i høj grad af de økonomiske for-

handlinger, som nu pågår sammen med Kommunernes Landsforening. Jeg kan da kun krydse fingre for, at der tilføres den tilstrækkelige økonomi, således at det virkelig kan ende godt. Jeg ved, at der er rigtig mange kommuner, som faktisk planlægger civil ulydighed over for den her lov. Hvad agter ministeren at foretage sig, hvis nu det viser sig, at der pr. 1. januar faktisk er en stor gruppe kommuner, som af ren og skær økonomisk nød ikke har denne ordning på plads?

Kl. 17:29

Formanden:
Ministeren.

Kl. 17:29

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-

mann):
Vi er igen i hele spørgsmålet og diskussionen om økonomien. Mit udgangspunkt er stadig væk, som det også var på det samråd, vi afholdt i sidste uge, at min forgænger har lavet en aftale med KL, som KL har nikket til, og det betyder, at kommunerne under et har 25 kr. pr. barn pr. måltid. Det er for mig at se en fornuftig økonomisk ramme, som jeg stadig væk mener er ansvarlig.

På spørgsmålet om, hvorvidt jeg vil forholde mig til civil ulydighed, vil jeg sige, at jeg stadig væk holder fast i, at vi har en aftale, at vi har en lov, der skal fungere pr. 1. januar. Jeg har da stadig væk tillid til det, og jeg håber så sandelig ikke, at den skal gøres til skamme. Men stadig væk, som også nævnt i det foregående spørgsmål, vil jeg sige, at KL – overraskende – har valgt at rejse det i økonomiforhandlingerne, og derfor er det forkert at begynde at gisne om og komme med udtalelser om, hvad der måtte ske, hvis nogen ville tillade sig at agere civil ulydigt.

Kl. 17:30

Formanden:

Tak til fru Lene Hansen. Så vender vi tilbage til fru Pernille Vigsø Bagge med sidste spørgsmål vedrørende spørgsmål 20.

Kl. 17:30

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Ministeren var inde på, at det var oppositionen, som talte forslaget ned, men jeg er nødt til at påpege, at så må ministeren lige tage Fødevarerstyrelsen med. For det er jo Fødevarerstyrelsen, der har peget på, at det simpelt hen ikke er i orden bare uden videre at gå i gang med at lade børn tilberede den her mad og slet ikke under de forhold, som mange af institutionskøkkenerne har rundt omkring. Så at der kan være problemer i

forhold til normeringer, og at der kan være problemer, i forhold til at voksne skal ind og tilberede den her mad, er jo ikke noget, oppositionen har opfundet.

Jeg er også nødt til at påpege over for ministeren, at prisen altså ikke er 25 kr. pr. måltid, men 15 kr. Den der økonomidiskussion er uinteressant i den her sammenhæng, for det, jeg gerne vil fokusere på, er de forældre, som reelt bekymrer sig om, hvad det er for et tilbud, deres børn får. I dag offentliggør BUPL en undersøgelse, der viser, at ikke mindre end 95 pct. af forældrene i de danske daginstitutioner meget hellere vil have bedre normeringer, end de vil have fritvalgsløsninger, serviceydelser såsom madordninger og tilkøbsydelser i daginstitutionerne. Det må da påvirke ministeren en hel del, at der er så tydelig en modvilje mod det her forslag og i øvrigt den måde, forslaget er strikket sammen på, og at det altså kan indebære, siger både Fødevarerstyrelsen og fagfolk, en dårligere normering i forhold til tid sammen med børnene.

Kl. 17:31

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 17:31

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-

mann):
Det kan altså ikke nytte noget, at spørgeren nu siger, at det ikke er væsentligt at debattere økonomi, og at det i øvrigt er 15 kr. pr. måltid. Det er simpelt hen ikke korrekt. Der er i den aftale, der er indgået, et gennemsnit på 25 kr. pr. måltid, og det er meget, meget væsentligt, at også oppositionen vedkender sig, at det er det, der er aftalegrundlaget under et. Det er jo oppositionen, som virkelig bruger masser af krudt og kugler på at tale forslaget ned. Jeg er med på og lyttende over for, at der også er kritiske røster.

I forhold til fødevarermyndighederne er jeg også helt med på, at der har været problemer med at få skabt klarhed over fødevarermyndighedernes krav til godkendelse af daginstitutioner med henblik på både modtagelse og tilberedning af mad. Jeg ved så også, at Fødevarerstyrelsen i januar måned har udsendt en revideret vejledning til børneinstitutionerne, som bl.a. beskriver reglerne om registrering af køkkener i institutionerne, også modtagekøkkener. Så ved jeg også, at Fødevarerstyrelsen samtidig har afholdt fem regionale møder med henblik på at informere kommunerne om fødevarermyndighedernes krav til køkkener i daginstitutioner.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Det var afslutningen på dette spørgsmål.

Vi fortsætter med næste spørgsmål, som er stillet af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 17:33

Spm. nr. S 2221

21) Til indenrigs- og socialministeren af:

Mette Frederiksen (S):

Vil ministeren garantere, at ældre plejekrævende borgere ikke risikerer at blive overladt til sig selv og hinanden – uden tilstedeværelse af medarbejdere – på eksempelvis et plejehjem på grund af økonomisk knaphed i kommunerne? (Spørgsmålet er udgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 17:33

Spm. nr. S 2227

22) Til indenrigs- og socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Ifølge forskellige undersøgelser er det børnefamilier og især familier, hvor en eller begge forældre er på sociale ydelser, der er hårdest ramt af den stigende fattigdom blandt børn i Danmark – deler ministeren denne holdning?

Kl. 17:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo i første omgang at læse spørgsmålet op.

Kl. 17:33

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Ifølge forskellige undersøgelser er det børnefamilier og især familier, hvor en eller begge forældre er på sociale ydelser, der er hårdest ramt af den stigende fattigdom blandt børn i Danmark. Deler ministeren denne holdning?

Kl. 17:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:33

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

I respekt for ressortfordelingen mellem ministre i regeringen vil jeg altså ikke ind i en lang diskussion om udviklingen i lavindkomstgruppen, relativ eller absolut fattigdom, sociale ydelser, tekniske definitioner og målemetoder. Det er i Danmark beskæftigelsesministeren, der har ansvaret for beskæftigelsesområdet, herunder også de forsørgelsesydelse, som folk uden for arbejdsmarkedet modtager.

Men der er selvfølgelig ingen tvivl om, at jeg helt og fuldt bakker op om den aktive beskæftigelsespolitik, som føres af regeringen. Jeg kan bare konstatere, som SFI også gør det, at stigningen i den relative fattigdom ikke skyldes, at flere børnefamilier har fået færre penge mellem hænderne. Det afgørende for mig er, at familier med behov for social støtte får hjælp, uanset årsagen til deres behov. Vi skal træde til, hvis børn vokser op under vilkår, hvor der ikke tages hånd om deres behov.

Der, hvor børn får store problemer og mistri-ves, er som hovedregel i familier, hvor forældre har svært ved at magte forælderrollen – i familier, hvor forældre har svært ved at give deres børn tryk og omsorg eller svært ved at sætte stabile grænser for børnene. Vi skal sætte ind så tidligt som muligt, så problemerne ikke får lov til at udvikle sig, og derfor er det vigtigt, at kommunerne er opmærksomme på børnenes eventuelle behov og træder til, når det gælder.

Kl. 17:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:35

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det og tak for svaret. Det er lidt interessant at høre, at ministeren hele tiden fremhæver, at det ikke er hendes ressortområde, hver gang man snakker om ydelser. De her ydelser har jo konsekvenser for nogle bestemte grupper af borgere, der hører ind under ministerens ressortområde. Ministeren siger selv, at vi skal træde ind, der hvor børn har brug for det, og der er altså noget dokumentation, der siger, at der er brug for det her – også fra socialministerens side. I et velfærdssamfund som det danske skal der være garanti for, at alle borgere, især børnefamilier, skal kunne opretholde en anstændig levestandard – en levestandard, der ikke skader børnenes opvækst. Men rapporten fra SFI peger jo på noget andet.

Forældre på de laveste ydelser bliver ikke alene straffet økonomisk, det går faktisk også ud over deres børn, og børnene lever i fattigdom. Det er en kendsgerning, for det fortæller fem forskellige rapporter. De største stigninger i børnefattigdom finder vi hos de børn, der er vokset op i hjem, hvor enten den ene eller begge forsørgere modtager kontanthjælp. I 2002 var det 5 pct. af kontanthjælpsmodtageres børn, der voksede op i fattigdom, i 2006 var det 10 pct. Så der er sket en fordobling i andelen af børn i fattigdom. Samtidig er en stor andel af dem, der ram-

mes af kontanthjælpsloftet, indvandrere, og ifølge en rapport fra Arbejdsmarkedets Erhvervsråd er vi faktisk helt oppe på, at det er hver syvende indvandrer, der lever i fattigdom.

Det skaber selvfølgelig også en polarisering i samfundet. Jeg ved godt, at ministeren ikke er så meget fokuseret på økonomi, men det har altså konsekvens for børnene, når familierne ikke har det godt økonomisk, og det får også betydning for børnene – i det her tilfælde også for vores etniske børn. I 2006 var andelen af fattige børn blandt indvandrerfamilier på 20,8 pct. Så børnefattigdommen i Danmark er ikke alene et økonomisk og socialt problem, men har også fået et etnisk fortegn.

Kan ministeren bekræfte, at disse tal tilsammen giver et billede af, at børnefattigdommen i Danmark er et problem, der knytter sig til bl.a. fattigdomsydelserne?

Kl. 17:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:37

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Jeg kan godt høre, at spørgeren rigtig gerne vil tale ydelser med mig. Til det må jeg igen sige, at regeringen på beskæftigelsesministerens område jo samlet set har lagt meget vægt på aktivlinjen i hele beskæftigelsespolitikken, og den linje bakker jeg naturligvis op. Jeg tror, lige så vel som hele regeringen gør, at beskæftigelse simpelt hen er vejen ud af lavindkomstgruppen. Derfor har regeringen også sat fokus på med flere initiativer at få flere socialt udsatte voksne i arbejde, f.eks. »Nye veje til arbejde«, »Ny chance til alle«, »Det fælles ansvar II« osv. osv.

Når jeg afholder mig fra at gå for langt ind på beskæftigelsesministerens område, er det på ingen måde for at sende bolden videre, men fordi jeg synes, at vi skal respektere fordelingen mellem ministeriernes ressortområder. Jeg har ansvaret for den sociale indsats over for de udsatte grupper i vores samfund, og det er det, jeg vil diskutere. Jeg vil igen utrætteligt gentage, at spørgsmålet om socialt udsatte ikke alene drejer sig om økonomi.

Kl. 17:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:38

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Ministeren kan godt se, at vi har at gøre med en socialt udsat gruppe – håber jeg.

Det er rigtigt, at fattigdom ikke alene kan gøres op i økonomi, men nu er det sådan, at hvis man ikke har nogen penge, er det jo lidt underordnet, om der er nogen kulturelle tilbud. Når man ikke har råd til at gå til dem, er man jo fattig lige meget hvad. Det må også være en kendsgerning.

Red. Barnet har sammen med SFI i deres rapport foreslået nogle konkrete tiltag, og en af de måder, man kan prøve at hjælpe de her udsatte grupper på – for det er jo børn, vi har at gøre med – er bl.a. ved at prøve at fjerne kontanthjælpsloftet og 300-timers-reglen. Jeg ved godt, at det ikke er ministerens ressortområde, men det er nogle konkrete tiltag fra regeringens side, som har gjort, at forældrene ikke har det godt, hvilket betyder, at børnene er blevet dårligere stillet, og børnene er en udsat gruppe. Så jeg vil egentlig høre, om ministeren vil være med til at afhjælpe problemet med udsatte familier og stoppe udviklingen med øget fattigdom for børnene ved netop at prøve at se på de her ydelser.

Kl. 17:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:39

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Jeg har netop redegjort for, at jeg naturligvis bakker op om regeringens aktive beskæftigelsespolitik, herunder de ydelser, der er forbundet med det.

Jeg har også utrætteligt nævnt og gør det igen, at det naturligvis bekymrer mig, når børn vokser op under vilkår, hvor der ikke tages hånd om deres behov. Derfor er det jo afgørende, at kommunen efter serviceloven har pligt til at iværksætte den nødvendige støtte til børn, der har behov for støtte, uanset hvad årsagen måtte være, og årsagen er som sagt ikke altid økonomi, hvis man ser bredt ud over gruppen af udsatte børn. Vi lever altså i et velfærdssamfund, hvor der tages hånd om borgere, som i kortere eller længere perioder har brug for hjælp. Det har vi et socialt sikkerhedsnet til at sørge for. Og som jeg efterhånden har sagt mange gange, vil jeg godt advare imod at antage, at forældre i lavindkomstgruppen er dårlige forældre, og at børnene pr. automatik er socialt udsatte. Det tror jeg vil falde mange forældre i lavindkomstgruppen for brystet.

Under alle omstændigheder har kommunerne pligt til at holde øje med de forhold, som børn i kommunen lever under, pligt til at underrette imellem de forskellige systemer og forvalt-

ninger, pligt til at iværksætte en undersøgelse, hvis der er grund til bekymring, og endelig en pligt til at iværksætte støtte, hvis der er behov for det.

Kl. 17:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Så er det spørgeren for det sidste spørgsmål.

Kl. 17:41

Yildiz Akdogan (S):

Jeg kan tilslutte mig ministerens konstatering af, at vi lever i et velfærdssamfund. Det synes jeg også at vi gør, og derfor bekymrer det mig også rigtig, rigtig meget, at vi, på trods af at vi har et rigt velfærdssamfund med et såkaldt socialt sikkerhedsnet, altså har 59.000 børn, der lever i reel fattigdom. Det synes jeg er bekymrende, og det synes jeg er noget, som man som politiker bør tage alvorligt.

Formanden for Rådet for Socialt Udsatte udtalte for nylig, at de forhold, de her børn befinder sig i, ikke er noget, der er skabt på baggrund af naturkatastrofer eller skæbnen eller Vorherre eller andre udefrakommende instanser. Nej, det er sket på baggrund af nogle politiske beslutninger, som ministeren og regeringen har været med til at tage. Så jeg vil egentlig høre ministeren, om det ikke er på tide at se på de politiske beslutninger, og om man på baggrund af nogle ændringer kan prøve at imødegå problemerne ved måske i dialog med beskæftigelsesministeren at se på nogle af de her fattigdomsydelser, så vi ikke får så mange børn, der lever i fattigdom.

Kl. 17:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:42

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Det bliver et meget kort svar, for jeg bakker fuldstændig op om den her aktive beskæftigelsespolitik, som vi fører, af den simple årsag, at det skal kunne betale sig at tage et arbejde.

Kl. 17:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Det var slut på dette spørgsmål.

Vi fortsætter til spørgsmål nr. 23 på dagsordenen, og det er stillet til indenrigs- og socialministeren af hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:42

Spm. nr. S 2229

23) Til indenrigs- og socialministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Vil ministeren sikre en mere retfærdig valglov til næste europaparlamentsvalg, således at mandaterne i højere grad vil blive fordelt efter partierne og bevægelsernes faktiske stemmeandel på valgdagen?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:42

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, fru formand. Vil ministeren sikre en mere retfærdig valglov til næste europaparlamentsvalg, således at mandaterne i højere grad vil blive fordelt efter partiernes og bevægelsernes faktiske stemmeandel på valgdagen?

Kl. 17:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:43

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg går ud fra, at spørgeren henviser til, at der i den gældende lovgivning er mulighed for indgåelse af valgforbund ved europaparlamentsvalg. Og som jeg nævnte i forbindelse med min besvarelse af det foregående spørgsmål fra spørgeren vedrørende europaparlamentsvalg, finder jeg, at reglen om indgåelse af valgforbund i europaparlamentsvalgloven er rimelig, og jeg har derfor ikke til hensigt at ændre lovens bestemmelse om, at der kan indgås valgforbund.

Kl. 17:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:43

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu er det jo sådan, at hvis man kigger lidt historisk på det med hensyn til antallet af danske parlamentarikere i Europa-Parlamentet, kan man se, at vi har haft 16, så kom vi ned på 14, og nu skal vi så ned på 13. Så kunne man jo fristes til at spørge: Hvor mange skal vi mon så ned på at have, hvis vi udvider EU yderligere med eksempelvis Tyrkiet? Så ender vi måske med at have 10 eller 8 danske parlamentarikere ud af mange, mange hundrede.

Man kan jo sige, at jo færre mandater der er til Danmark, jo højere en spærregrense er der reelt, medmindre man altså bruger den eksiste-

rende valglov til at sikre sig en gunstigere situation ved rent teknisk at indgå et valgforbund med andre partier for derved at sikre det at holde andre partier uden for mandatfordelingen. Og der vil jeg gerne spørge ministeren: Når nu man tilsyneladende ikke fra regeringens side vil ændre den valglov med hensyn til muligheden for at indgå valgforbund, vil man så ikke i det mindste være med til at belyse hele den her situation omkring den eksisterende valglov, og om der er andre steder, man kan gøre valgloven mere rimelig og mere demokratisk?

Kl. 17:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 17:44

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Det bliver et ganske kort svar, for jeg mener sådan set, at den eksisterende lov er fyldestgørende, og at den eksisterende fordelingsmetode osv. er tilstrækkelig og fornuftig. Og i virkeligheden synes jeg måske også, det er væsentligt at debattere oplysningerne om, hvilket valgforbund ens stemme eventuelt måtte tilfalde. Jeg synes, det er vigtigt at nævne, at det jo fremgår både af opslag i stemmelokalerne og af stemmesedlen osv., hvem der så har indgået valgforbund, så vælgeren har mulighed for at tage oplysningerne om de valgforbund, der er indgået, med i sine overvejelser, når man så afgiver sin stemme.

Kl. 17:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:45

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg medgiver naturligvis indenrigsministeren, at den enkelte vælger har pligt til, hvis man ellers interesserer sig for sine demokratiske rettigheder, at kigge på, hvordan reglerne er skruet sammen. Men jeg vil gerne sige, at jo færre mandater der er, jo højere en spærregrense må der jo også blive. Det siger sig selv, at hvis man går fra 16 mandater at slås om til 10 mandater, vil der være en højere spærregrense.

Det er faktisk sådan med hensyn til valgloven i dag i forhold til valgreglerne i Rusland f.eks., at vi jo fra dansk side via Europarådet har påklaget den måde, man opfører sig på i Rusland demokratisk set ved at have en meget, meget høj spærregrense. Men med de eksisterende valgregler, der er her, hvor jupartierne så udnytter en ekstremt god situation til at indgå tekniske valg-

forbund, gør det selvfølgelig, at nejsigerne eller de kritiske partier har sværere ved at opnå valg.

Men hvordan kan det være, at regeringen tilsyneladende synes, det er i orden at kritisere Rusland for at have en høj spærregrense, når man synes, at en høj spærregrense er i orden, når det drejer sig om at sikre EU-venlige parlamentarikere fra Danmark en plads i Europa-Parlamentet?

Kl. 17:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 17:46

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Nu bliver vi meget tekniske, må jeg have lov at sige. Jeg har naturligvis forberedt mig på diskussionen om største brøks metode, og hvad der er retfærdigt her i fordelingen af mandater, så det går sådan lige lidt for langt ud over mine kompetencer at svare på spørgsmål om spærregrenser osv. Det beklager jeg, men spørgeren er naturligvis velkommen til at stille spørgsmålet skriftligt.

Kl. 17:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren for sidste omgang.

Kl. 17:47

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, men jeg synes såmænd ikke, at jeg behøver at stille spørgsmålet skriftligt, når det er et spørgsmål, som handler om noget, som Venstres egne parlamentarikere gentagne gange har kritiseret igennem Europarådet, nemlig at eksempelvis Rusland har en meget høj spærregrense i forbindelse med valg til det russiske parlament. Så er det jo underligt, at man i Danmark tilsyneladende synes, det er i orden at bibeholde en 32 år gammel ufleksibel valglov, som skal sikre nogen en bedre chance end andre.

Det står jo i skærende kontrast til hinanden og vidner om en stor disharmoni, i forhold til hvordan man vil sikre, at borgerne så langt hen ad vejen som overhovedet muligt selvfølgelig får lov til at bestemme, hvem det er, der bliver valgt. Men med den valglov, vi har i dag, må ministeren altså på banen og som det mindste erkende, at man risikerer, at partier, der har fået langt færre stemmer end andre partier, napper mandatet, mens de, der har fået flest stemmer hos de danske borgere, får en lang næse. Det må ministeren i hvert fald erkende er korrekt.

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 17:48

Det næste punkt på dagsordenen er:
3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 147:

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-

Kl. 17:48

Forslag til folketingsbeslutning om ret til behandling til selvmordstruede.

mann):
Lad mig starte med at beklage, at jeg ikke kan stå her og redegøre for valgreglerne i Rusland, og jeg tvivler også på, at mit ministerium kan redegøre for valgreglerne i Rusland. Men det lyder, som om spørgeren er fuldstændig inde i det, og det er naturligvis fint.

Af Özlem Sara Cekic (SF) og Line Barfod (EL) m.fl.
(Fremsættelse 27.03.2009).

Kl. 17:49

Forhandling

I min foregående besvarelse synes jeg at jeg netop gik meget godt ind i detaljerne om mandater, der skal fordeles som hele størrelser, da partiernes stemmer jo faktisk aldrig falder sådan, at stemmerne svarer nøjagtigt til et antal mandater. I virkelighedens verden bliver det bare svært at sikre matematisk fuld overensstemmelse mellem de enkelte partiers stemmeandele og mandatandele.

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Forhandlingen er åbnet.

Jeg så lige, at ordføreren kom op, men det er ministeren, som har ordet første gang. Værsgo til ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 17:50

Jeg kan sådan set blot igen konstatere, at jeg ikke er tilhænger af, at vi skal til at bruge største brøks metode ved europaparlamentsvalget, og at der er opbakning til den metode, som anvendes nu, og det må være konstateringen i forhold til de her meget tekniske spørgsmål.

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Personer, som har forsøgt selvmord, eller som er selvmordstruede, har som alle andre krav på hurtig, intensiv og relevant behandling. Det er regeringens klare målsætning, det fremgår af vores regeringsgrundlag, og det glæder mig at konstatere, at også SF og Enhedslisten er enige i det mål.

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Tak til minister og spørger. Da det næste spørgsmål er overgået til skriftlig besvarelse, er spørgetiden hermed afsluttet.

Kl. 17:49

Der er i Danmark mellem 700 og 800 selvmord årligt, det er flere end antallet af trafikdræbte, og man skønner, at der er ti gange så mange selvmordsforsøg. Sundhedsstyrelsen vurderer, at selvmord og selvmordsforsøg i særlig grad forekommer blandt tre grupper: visse ældre, mest mænd, psykisk syge og unge, mest kvinder. Tallene taler for sig selv. Selvmord og selvmordsforsøg rammer hvert år mange familier, og regeringen har derfor i de senere år haft fokus på forebyggelse og behandling af selvmordsforsøg.

Spm. nr. S 2233

Kl. 17:49

24) Til indenrigs- og socialministeren af:
Thomas Jensen (S):
Hvilke betingelser mener ministeren at der skal være til stede for, at tomme privatopførte lejlighedskomplekser, som man især ser i København, kan gøres til almene boliger? (Spørgsmålet er udgået til skriftlig besvarelse).

Forskning viser, at selvmord og selvmordsforsøg udspringer af mange forskellige forhold og årsagsfaktorer. Der er tale om komplekse problemstillinger, som skal håndteres i flere sektorer, på forskellige måder og på forskellige niveauer. Det er derfor vigtigt, hvis antallet af selvmord og selvmordsforsøg skal nedbringes, at der sættes ind med så vel egentlig forebyggelse som med diagnostik og relevant behandling samt hurtig opfølgning, når det er relevant.

Som noget nyt har Sundhedsstyrelsen i specialevejledningerne for psykiatri og børne- og ungdomspsykiatri fastsat selvmordsforebyggelse som en regionsfunktion med henblik på en styrkelse og udvidelse af indsatsen i relation til